

დაწესებულება, რომელსაც ევალება შემუშავება და განხილვა საკანონმდებლო განზრახულებისა და განხილვა სახელმწიფოს შემოსავალ-გასავლის აღრიცხვის. ხელუხლებლად დარჩება რა რუსეთის იმპერიის ძირითადი კანონი თვითმპყრობლობის შესახებ, საკეთილად ვსკანთ დაწესდეს სახელმწიფო სათათბირო. ამისათვის უკვე დავამტკიცეთ დებულება არჩევნების შესახებ სათათბიროში. ამ ახალ კანონს ძალა აქვს მთელის იმპერიისათვის იმ მცირეოდენის ცვლილებით, რომელიც საჭიროდ იქნება ცნობილი განაპირა ადგილებისთვის. წეს-რიგი ფინლიანდიის წარმომადგენელთა მონაწილეობისა სათათბიროში და საკითხების გარჩევის დრო, რომელიც საერთო იქნება მთელ იმპერიის და ფინლიანდიისათვის ან კერძოდ აღ უკანასკნელს შეეხება, ჩვენ მიერ ცალკე იქნება აღნიშნული. ამასთან ერთად შინაგან საქმეთა მინისტრს ვუბრძანეთ დაუყოვნებლივ წარმოგვიდგინოს დასამტკიცებლად წესები იმ დებულების სისრულეში მოსაყენად, რომელიც შეეხება არჩევნებს სახელმწიფო სათათბიროში. ეს საქმე ისე უნდა მოეწყოს, რომ 50 გუბერნიის და დანის ოლქის წევრთა სახელმწიფო სათათბიროში გამოცხადდნენ არა უგვიანეს 1906 წლის იანვრის ნახევრისა. ჩვენთვის ვიტოვებთ უფლებას, სახელმწიფო სათათბიროს დაწესებულებათა გაუმჯობესების შესახებ, და როდესაც ცხოვრება დაგვანახვებს იმ ცვლილებათა საჭიროებას, რომელიც სავსებით დაკმაყოფილებს თანამედროვე მოთხოვნილებას და სახელმწიფოს კეთილ-დღეობას, არ დაეყოვნებთ და ამ სავნის შესახებ საჭირო ბრძანებას გავცემთ. დარწმუნებულნი ვართ, რომ ხალხის მიერ არჩეულნი, რომელთაც დღეს ვიწვევთ მთავრობასთან ერთად საკანონმდებლო საქმისთვის, დაუმტკიცებენ მთელ რუსეთს, რომ ისინი ღირსნი არიან ხელმწიფის ნდობისა და სახელმწიფოს სხვა დაწესებულებებსა ზე მობეზრებთან ერთად და თანაბრად გავიწვევენ დახმარებას მთელის რუსეთის საკეთილდღეოდ ერთობის, უშიშროების, წეს-რიგის და კეთილდღეობის დასამყარებლად. ვევედრებით რა უფალს აკურთხოს შრომანი განზრახულ სახელმწიფო დაწესებულებისა, ჩვენ მტკიცედ გვწამს, რომ ყოვლად შემძლებელ ღვთის დახმარებით და სახელმწიფოს შეიღთ საერთო მეცადინეობით, რუსეთი ძლევა-მოსილი გამოვა დღევანდელ განსაცდელისაგან და ხელ-ახლა ამოდლდება და გა-

ძლიერდება.

ბოძებულია პეტერგოფში აგვისტოს მე-6 დღეს, ქრისტეს დაბადებიდან 1905-სა, ხოლო ჩვენისა მეფობისა მეთერთმეტესა წელსა. ნამდვილს მისის იმპერატორებით უდიდებულესობის ხელით აწერია:

„ნიჰილოლუჲ“.

სახელმწიფო სათათბირო.

1. სახელმწიფო სათათბირომ უნდა წინდაწინ შეიმუშაოს და სჯა-ბასი იქონიოს საკანონმდებლო მოსაზრებათა შესახებ, რომელნიც თანახმად კანონებისა, სახელმწიფო საქმის შემწეობით უზუნაეს თვითმპყრობელ ხელმწიფის ხელში გადადის; 2. სახელმწიფო სათათბიროს შეადგენენ რუსეთის მცხოვრებლების მიერ ზუთის წლის ვადით ამორჩეული წევრები: უკანასკნელთ ირჩევენ სათათბიროს საარჩევნო დებულების ძალით, 3. მისის იმპერატორების უდიდებულესობის ბრძანებით სათათბიროს დათხოვნა შეიძლება ზუთის წლის გასვლამდე. იმავე ბრძანებით ინიშნება ახალი არჩევნები; 4. თუ რამდენს ხანს უნდა გასტანოს სათათბიროს სხდომებმა ან რა და რა დროს უნდა შეწყდეს წლის განმავლობაში, ამას თვითონ ხელმწიფე ბრძანებს; 5. სათათბირო იყოფა საზოგადო კრებად და განყოფილებად; 6. განყოფილება სათათბიროში უნდა იყოს არა უმცირეს ოთხისა და არა უმეტეს რვისა, თვითვე ულ განყოფილებას ეყოლება არა ნაკლებ 20 წევრისა. სათათბიროზეა დამოკიდებული სათათბიროს განყოფილებათა რიცხვისა და მათის წევრების შედგენილების დადგენა ზე აგრეთვე განყოფილებათა შორის საქმეების განაწილება; 7. სათათბიროს სხდომები რომ კანონიერი იყოს, საჭიროა დაესწროს საზოგადო კრებას არა ნაკლებ ნახევრისა; ყველა წევრების მესამედისა, განყოფილებებში-კი არა ნაკლებ მათის წევრებისა; 8. სათათბიროს ხარჯს ხაზინა კისრულობს.

სახელმწიფო სათათბიროს და მისის განყოფილებების თავმჯდომარეები.

9. სათათბიროს თავმჯდომარესა და მისს ამახანავს ირჩევენ სათათბირო წევრებისაგან ერთის წლის ვადით; ამ ვადის გასვლის შემდეგაც შეიძლება ყოველ თავმჯდომარეების ხელმეორედ არჩევა; 10. სათათბიროს თავმჯდომარე უქვემდებარდომილესად

წარადგენს უმაღლეს სახელზე მოხსენებას სათათბიროს მუშაობის შესახებ; 11. განყოფილების თავმჯდომარედ ირჩევენ თვითვეულ განყოფილებაში მის წევრს ერთს წლის ვადით; 12. სათათბიროს მოქმედების შესახებ წამოყენებულ კითხვებზე მოლაპარაკებისთვის გაიმართება სათათბირო, რომელშიაც მონაწილეობას მიიღებენ თავმჯდომარის ამხანაგი, განყოფილების თავმჯდომარე, სათათბიროს სეკრეტარი და მისი ამხანაგი. თავმჯდომარედ თვითონ სათათბიროს თავმჯდომარე იქნება.

სსკმშიფოთ სათათბიროს წევრების შესახებ.

13. სათათბიროში შესვლის წინ შემდეგს აღთქმას აძლევენ: ჩვენ, ქვემოთ ხელს მოწმენრი, აღთქმას ვსდებთ ყოვლის შემოღებულ ღვთის წინაშე, რამდენადაც გონება მიგვიწვდება და ძალ-ღონე შეგვეწყება, შევასრულოთ ჩვენს მიერ ნაკისრები თანამდებობიანი სახელმწიფო სათათბიროს წევრობისა, შევიწინააღმდეგებოთ მისი იმპერატორების უდიდებულესობის ხელმწიფე იმპერატორისა და სრულიად რუსეთის თვით-მპყრობელისადმი და გვახსოვდეს მხოლოდ რუსეთის სიკეთე ზსარგებლობა, რასაც საკუთარს ხელის მოწმენით ვაძლევით“; 14. იმ საქმეების შესახებ, რომელნიც სათათბიროს ხელშია, მის წევრებს სრული თავისუფლება ეძლევათ მსჯელობისა ზსაკუთარის აზრების გამოთქმაში და არ აწვეთ ვალად ანგარიში მისცენ თავიანთ ამომრჩევლებს; 15. სათათბიროს წევრების თავისუფლების გასაზღვრა ან სრულიად წართმევა შეიძლება მხოლოდ სასამართლოს განკარგულებით; არ შეიძლება მათი დაქვერ აგრეთვე ვალუბისთვის; 16. სათათბიროს წევრს ნება აქვს ხელი აიღოს წევრობაზე; 17. წევრობაზე ხელი უნდა აიღოს ისეთმა პირმა, რომელიც რუსეთის ქვეშევრდომი აღარ იქნება, ან ნამდვილ სამხედრო სამსახურში შევა, ან დაინიშნება სახელმწიფო სამსახურში ჯამაგირიან ადგილზე და თუ საარჩევნო ცენზი დაჰკარგა; 18. სათათბიროს წევრი გამოდის სამსახურიდან თუ დებულების მე-7 პუნქტში ნაწენები გარემოება დაიბადება; 19. სათათბიროს წევრებს დროებით ერთმევა კრებებზე მონაწილეობის უფლება იმ შემთხვევაში, თუ ისინი პასუხის გებაში იქნენ მიცემულნი იმ დანაშაულობის გამო, რომელიც დებულების მეშვიდე პუნქტის A პუნქტშია აღნიშნული და რომელსაც შედეგად

თანამდებობიდან გადაყენება და გაკოტრებულად აღიარება მოჰყვება ხოლმე; 20. თუ წევრებმა რაიმე დანაშაული ჩაიდინეს თავიანთ თანამდებობათა ასრულების დროს ან ამ ასრულებისა გამო, ისინი სამართალში იქნებიან მიცემული იმავე კანონის ძალით, როგორც სამართლებენ ხოლმე სახელმწიფო საბჭოს წევრებს სამსახურის მოვალეობათა დარღვევისათვის; 21. უმართებლეს სენატზე და მოკიდებული სათათბიროს წევრისთვის მისი წოდების ჩამორთმევა და აგრეთვე მათი დროებით გადაყენება კრებებში მონაწილეობიდან; 22. მე-21 მუხლში აღნიშნული საქმეები დაიწყება სენატში სათათბიროს თავმჯდომარის მოხსენების შემდეგ და გადაწყდება სენატის პირველ დეპარტამენტში; 23. სსკმის დროს წევრებს ხაზინიდან თუნი ეძლევა დღე და ღამეში სახარჯოდ. ხაზინა აძლევს მათ წელიწადში ერთხელ საგზაო ხარჯად ვერსტზე თითო შაურს მათის საცხოვრებელ ადგილიდან პეტერბურგამდე და უკან; 24. სათათბიროს წევრებად არ არიან მინისტრები და მთავარ-მმართველნი, მაგრამ მათ ნება აქვთ მონაწილეობა მიიღონ კრებებზე და განმარტონ ესა თუ ის საქმე პირადად ან ამხანაგების შემწეობით; 25. ზემოხსენებული პირნი ვალდებული არიან წარმოადგინონ თავიანთი განმარტებანი, თუ სათათბირო საჭიროდ სცნოს.

26—32 მუხლები შეეხება სახელმწიფო სათათბიროსა და მისს განყოფილებებს სათათბიროს კანცელარიითა და მასში მოსამსახურე პირებითურთ.

რა საქმეება იქნება სათათბიროს ხელში?

33. სათათბიროს ექვემდებარება შემდეგი საქმეები: ისეთი საგნები, რომელიც კანონებისა და შტატების გამოცემასა და მათ შეცვლა-შეცვლას, მოქმედების შეჩერებას და გაუქმებას ითხოვს, შემოსავალ-გასავალი და აგრეთვე კასიდან ფულების გადადება ამა თუ იმ მიზნით, განსაკუთრებულის წესების ძალით; სახელმწიფო კანტროლის ანგარიში სახელმწიფოს შემოსავალ-გასავლის შესახებ; სახელმწიფო ქონებათა სხვაზე გადაცემა, რის შესახებ საჭიროა უმაღლესი ნებართვა; რკინის გზების გაყვანის შესახებ; საქმეები ხაზინის პირდაპირის განკარგულებითა და მისს ხარჯზე; აქციებით ამხანაგობის დაარსების საქმეები იმ შემთხვევაში, თუ მოათვე პირნი თხოულობენ კანონებში აღნიშნულ

უფლებებზე ზედ მეტს და, ბოლოს, ის საქმეები, რომელნიც სათათბიროს ეგზავნება უმაღლესის ბრძანებით.

შენიშვნა: სახელმწიფო სათათბიროს ექვემდებარება აგრეთვე იმ ადგილების ხარჯთ-აღრიცხვა და საერობო ბეგარის განწესრიგება, საცა ჯერ არაა კიდევ შემოღებული ერობა და აგრეთვე საქმეები საერობო ან საქალაქო გადასახადების გადიდების შესახებ შედარებით იმასთან, რასაც საერობო კრებები და ქალაქის საბჭოები გადასწყვეტს.

34. სახელმწიფო სათათბიროს ნება აქვს შუამდგომლობისა არსებულ კანონების გაუქმებისა და მათს ადგილას ახლების გამოცემის შესახებ, მხოლოდ ეს მოსაზრებანი არ უნდა ეხებოდნენ სახელმწიფო წესწყობილების დედა-აზრს, რომელიც ძირითადი კანონებითაა დადგენილი; 35. სათათბიროს ნება აქვს, გადასცეს მინისტრებსა და მთავარ-მართებელთ ის ცნობები, რომელნიც მას მოუვიდა არსებულ კანონების დარღვევის შესახებ.

რა წესით უნდა სწავლობდეს საქმე სახელმწიფო სათათბიროში?

36. სათათბიროში განსახილველი საქმეები შეაქვთ მინისტრებსა და მთავარ-მართებელთ და აგრეთვე სახელმწიფო სეკრეტარს; 37. საქმეებს ჯერ განყოფილებებში განიხილავენ და შემდეგ საზოგადო კრებას წარუდგენენ; 38. სათათბიროსი და მისი განყოფილებების სხდომები ინიშნება, იხსნება ღ იხურება თავმჯდომარეების განკარგულებით; 39. თავმჯდომარე აღარ აძლევს ლაპარაკის ნებას იმ წევრს, რომელმაც წესიერება დაარღვია და კანონი უბატოლ მოიხსენია. თავმჯდომარისავე საქმეა, შეაჩეროს ან დახუროს სხდომა; 40. თუ წევრმა დაარღვია წესიერება, იგი, შეიძლება, დათხოვნილი იქნას სხდომიდან ან დროებით გაიყვანოს; 41. სხდომებზე არ შეუძლიან დაესწრონ კერძო პირნი; 42. თავმჯდომარეს უფლება ეძლევა, ნება დართოს პრესის წარმომადგენლებს სხდომაზე დასწრებისა, მაგრამ არა უმეტეს ერთი-კაცისა თვითვეულ გამოცემიდან; 43. საზოგადო კრების დახურული სხდომა ინიშნება საზოგადო კრების დადგენილებით ანა და თავმჯდომარის განკარგულებით. მისივე განკარგულებით ინიშნება დახურული სხდომა საზოგადო კრებისა, თუ მინისტრი ან მთავარ-მართებელი, რომ-

ლის უწყებას შეეხება სათათბიროს განსახილველი საქმე, განაცხადებს, რომ იგი სახელმწიფო საიდუმლოებას შეადგენს; 44. სათათბიროს საზოგადო კრების ანგარიშები, თუ კი თავმჯდომარე მოიწონებს, გამოქვეყნებულ იქნება, გარდა დახურულ სხდომების ანგარიშებისა; 45. დახურულ სხდომის ანგარიშების იმ ნაწილების გამოქვეყნება შეიძლება, რომელთაც შესაძლებლად დიანახავს ან თავმჯდომარე, თუ დახურული სხდომა მისი ან სათათბიროს განკარგულებით მოხდა, ან და მინისტრი და მთავარ-მართებელი, თუ ამათი ინიციატივით შესდგა დახურული კრება; 46. მინისტრსა და მთავარ-მართებელს შეუძლიან უკანვე წაიღონ სათათბიროში შეტანილი საქმე, მაგრამ თუ საქმე საკანონმდებლო საკითხის აღმძვრელია, (მუხ 34). იმ შემთხვევაში მისი უკან წაღება არ შეუძლია მინისტრსა ან მთავარ-მართებელს სათათბიროს საზოგადო კრების დაუთანხმებლად; 47. სათათბიროს დასკვნას წარმოადგენს საზოგადო კრების წევრების უმეტესობის აზრი საქმის გარჩევის დროს; სათათბირო დაწერილობით უნდა აღნიშნოს დებულებაში, რა ცვლილების შეტანა აქვს მას სახეში; 48. სათათბირო განხილულ მოსაზრებას სახელმწიფო საბჭოს გადასცემს თავისი დასკვნით; 49. ის საკანონმდებლო მოსაზრებანი, რომელნიც უკუგდებულ იქნება წევრების ორი მესამედის უმეტესობით, როგორც სათათბიროს, ისე საბჭოს საზოგადო კრებებზე, სათანადო უწყებას უბრუნდება, რათა შეესებულ იქნას და ხელახლა წარდგინდეს, თუ უმაღლესი ნებართვა იქნება; 50. იმ შემთხვევაში, როცა სახელმწიფო საბჭოს გაუჭირდება სათათბიროს დასკვნის მიღება, საქმე, საბჭოს საზოგადო კრების დადგენილებით, შეიძლება გადაეცეს კომისიას, რომელშიაც სათათბიროსა და საბჭოს თანასწორი წევრები ეყოლება; ამ კომისიას თავმჯდომარე ეყოლება სახელმწიფოს საბჭოს თავმჯდომარე ან საბჭოს დეპარტამენტების ერთ-ერთი თავმჯდომარე; 51. ამ კომისიის (მუხ. 50) მიერ შემუშავებული შეთანხმებით დასკვნა პირველად შეაქვთ სახელმწიფო საბჭოს საზოგადო კრებაზე; თუ შეთანხმება არ მოხდა, საქმე სახელმწიფო საბჭოს საზოგადო კრებას უბრუნდება; 52. როცა კრებას არ დაესწრება საკმარისი რიცხვი წევრებისა (მუხ. 7), განსახილველი საქმე ხელ-ახლა ინიშნება განსახილველად არა უგვიანეს ორის კვირისა იმ სხდომიდან

მოკლებული, რომელიც არ შესდგა. თუ ამ ვადის განმავლობაში საქმე არ დანიშნება განსახილველად ანა და ხელახლა არ შესდგა სათათბიროს სხდომა საქირო წევრთა დაუსწრებლობის გამო, სათანადო მინისტრს ან მთავარ-მართებელს შეუძლიან, თუ საჭიროდ დაინახავს, საქმე სახელმწიფო საბჭოში შეტანოს, რათა სათათბიროს დასკვნის გამოუთქვილად განიხილოს იგი; 53. როცა მისი იმპერატორებითი უდიდებულესობა კეთილ-ინებებს ზე მიჰქცევს ყურადღებას სახელმწიფო სათათბიროს მიერ საქმის განხილვის დაგვიანებას, სახელმწიფო საბჭო ნიშნავს ვადას, რომლის განმავლობაში სათათბირომ უნდა წარადგინოს თავისი დასკვნა. თუ სათათბირო დანიშნულ ვადაზე არ წარადგენს თავის დასკვნას, მაშინ საბჭო თავის-თავად არჩევს საკითხს; 54. სათათბიროს წევრები კანონის შეცვლის ან ახლის გამოცემის შესახებ (მუხ. 34). წერილობით განცხადებას აძლევენ სათათბიროს თავმჯდომარეს. ამ განცხადებასთან უნდა წარადგინონ კანონის მამავალ ცვლილების ან ახლის კანონის ძირითად დებულებების პროექტი და ქალაქი ამ პროექტს განმარტებით. თუ განცხადებას ხელს აწერს არა ნაკლებ 30 წევრისა, თავმჯდომარეს შეეძლება იგი განსახილველად სათანადო განყოფილებაში; 55. სათათბიროს განყოფილებაში შეტანილ განცხადების განხილვის დღეს ატყობინებენ მინისტრებს ან მთავარ-მართებლებს, რომელთა უწყებასაც შეეხება შეტანილი განცხადება; აუწყებენ აგრეთვე სათანადო შემთხვევებში სახელმწიფო სეკრეტარსაც, რომელთაც უგზავნიან განცხადებისა და მისს შესახებ დებულების პირებს არა უგვიანეს ერთის თვისა; 56. თუ მინისტრი ან მთავარ-მართებელი ან სახელმწიფო სეკრეტარი (მუხ. 55) თანახმანი არიან სათათბიროს აზრისა არსებულ კანონის გაუქმებისა ან შეცვლისა, ანა და ახლის შემოღების შესახებ, მაშინ საქმეს კანონიერ მსვლელობას მისცემენ; 57. თუ მინისტრი, მთავარ-მართებელი ან სახელმწიფო სეკრეტარი არ თანხმებიან შეტანილ პროექტს, მიღებულს განყოფილებაში და სათათბიროს კრების წევრების ორ მესამედი ნაწილის მიერ, საქმე უმაღლეს სახელზე იგზავნება კეთილ განსახილველად.

თუ ვინცოდაა, უმაღლესი ბრძანება გამოიცა საქმისთვის კანონიერ გზის მისაცემად, მისი ახლობელი დამუშავება ენდობა სათანადო მინისტრს ან

მთავარ-მართებელს ან კიდევ სახელმწიფო სეკრეტარს; 58. სათათბიროს წევრები წერილობით განცხადებას აძლევენ მინისტრებისა ან მთავარ-მართებლის მოქმედებაზე კანონმდებლობის (მუხ. 35) დარღვევისა. განცხადებაში უნდა აღნიშნული იყოს, რაში გამოიხატა კანონის დარღვევა და რომელი კანონი დარღვევის. თუ განცხადებას ხელს აწერს არა ნაკლებ 30 წევრისა, იმ შემთხვევაში სათათბიროს თავმჯდომარეს შეეძლება იგი საზოგადო კრებაზე განსახილველად; 59. სათათბიროს საზოგადო კრების წევრების უმეტესობის მიერ მიღებული განცხადება (მუხ. 58) ეცნობება სათანადო მინისტრს და მთავარ-მართებელს; 60. მინისტრები და მთავარ-მართებელი არა უგვიანეს ერთის თვისა დღიდან განცხადების წარადგენს (მუხ. 59) აუწყებენ სახელმწიფო საბჭოს საჭირო ცნობებს, ანა და შეატყობინებენ მიზეზს, რამაც დაუშალა მათ მიეცათ საჭირო ცნობები; 61. თუ სათათბიროს საზოგადო კრების წევრების ორი მესამედი უმეტესობა არა სცნობს შესაძლოდ მინისტრისა ან მთავარ-მართებლის (მუხ. 60) ცნობით დაკმაყოფილდეს, იმ შემთხვევაში, უმაღლესად წარადგინება საქმე სახელმწიფო საბჭოს შემწყობით; 62. სათათბიროს შინაურ წეს-წყობილების დაწვრილობითი ცნობები, უწყების საგნები, მოქმედების წესი, რომელიც ნაივანებია რჩევის მეთორმეტე მუხლში, და აგრეთვე სათათბიროს კანცელარიისა და მისის ბოქაულის ვალდებულებანი განიმარტება სათათბიროს მიერ გამოცემულ განკარგულებით; 63. მესამოცდარე მუხლის წინამორბედი განკარგულება საჯაროდ გამოცხადდება სენატის შემწყობით.

დებულება სახელმწიფოს სათათბიროს წევრთა ანგეზის ქეს-რევისა.

სახელმწიფო სათათბირო წევრებს ირჩევენ გუბერნიებისა, ოლქებისა და შემდეგ ქალაქებში: პეტერბურგსა, მოსკოვსა, ასტრახანსა, ბაქოსა, ვარშავასა, ვილნოსა, ვორონეჟსა, ეკატერინოსლავსა, ირკუტსკსა, ლოდსა, ნიენი-ნოვგოროდსა, ადესასა, ორიოლსა, რივასა, როსტოვსა ღონზე ნახევნით, სამარასა, სარატოვსა, ტაშკენტსა, ტფილისსა, ტულასა, ხარკოვსა, იაროსლავსა, პოლონეთისა სამეფოსა, ციმბირის ოლქებსა, სტენაროსა და თურქესტანის საგენერალ-გუბერნატორებისა, კავკასიის

სანამესტრიკოსა, აგრეთვე მომთაბარე არა-რუსეთთა გარდა, გუბერნიებში არჩევანს ახდენს საგუბერნიო საარჩევნო კრება, გუბერნიის თავდა-აზნაურთა წინამძღოლის თავმჯდომარეობით დაარსებული ამომრჩეველთაგან, რომელთაც ირჩევს 3 კრება სამაზრო მიწათმფლობელთა, საქალაქო ამომრჩეველთა და სოფლებისა და სტანიცების რწმუნებულთა. ამომრჩეველთა რიცხვი ყოველ გუბერნიაში 32-დან 225-მდე აღის. სათათბიროს წევრთა არჩევანს ქალაქებში საარჩევნო კრება ახდენს, ქალაქის მოურავის თავმჯდომარეობით შედგენილ ამომრჩეველთაგან, რომელსაც სტახტო ქალაქებში 160 ირჩევენ, ხოლო დანარჩენ ქალაქებში 80. არჩევნის უფლება არა აქვთ ქალებს, 25 წელზე ნაკლებ ხნის კაცებს, მისწავლეთ და ნამდვილ სამსახურში მყოფ სამხედრო პირთ. არჩევანში მონაწილეობას იღებენ გუბერნატორები, მთავარი უფროსები, ვიცე-გუბერნატორები და აგრეთვე პოლიციის მოხელენი იმ გუბერნიებისა და ქალაქებისა, სადაც არჩევანს ახდენენ. ქალებს უფლება აქვთ თავიანთ საარჩევნო ქონებრივი ცენზი გადასცენ თავიანთ ქმრებსა და ვაჟი-შვილებს, ვაჟი-შვილებს უფლება აქვთ თავიანთ მამების ნაცვლად მიიღონ მონაწილეობა არჩევნებში იმათის რწმუნების ძალით. ამომრჩეველთა კრება მოწვეულ იქნება საგუბერნიო და სამაზრო ქალაქებში: სამაზრო მიწისმფლობელთა და სოფლების რწმუნებულთა კრება მაზრის თავდა-აზნაურთა თავმჯდომარეობით, ამომრჩეველთა კრება—ქალაქის მოურავის თავმჯდომარეობით. სამაზრო მიწის მფლობელთა კრებაში მონაწილეობას იღებენ: ის პირნი, რომელთაც მაზრაში მიწა აქვთ 100-დან 800 დავეტიანამდე—მიწის რაოდენობა ყოველ მაზრისათვისაა აღნიშნული—და საერო გვალსახადს იხდიან, ან ისეთი უძრავი ქონება აქვთ, რომელიც სავაჭრო სამრეწველო დაწესებულებას არ წარმოადგენს და 15 ათას მანეთზე ნაკლებად არა ღირს, რწმუნებულნი იმ პირთა, რომელთაც მაზრაში მიწა ან უძრავი ქონება ცენზით დანიშნულზედ ნაკლები აქვთ, ეს რწმუნებულნი საერთოდ სრულ ცენზს ადგენენ და ერთ რწმუნებულს ირჩევენ; იღებენ მონაწილეობას რწმუნებულნი იმ სამღვდლო პირთა, რომელთაც მაზრის ქალაქებში მიწა აქვთ. ქალაქელ ამომრჩეველთა კრებაში მონაწილეობას იღებენ: ის პირნი, რომელთაც ქალაქებსა და მაზრებში ისეთი უძრავი ქონება

აქვთ, 1,500 მანეთადაა დაფასებული საერო გვალსახადის გასაწერად ან საწარმოო მოწოდების აღებას მოითხოვს: თუ სავაჭრო დაწესებულება—პირველ ორის ხარისხის მოწოდებას, თუ სამრეწველო—პირველ ხუთის ხარისხის მოწოდებას, ანუ ის პირნი, რომელნიც სახელმწიფო სადგომის გადასახადს იხდიან დაწესებული მეთაფ ხარისხიდან, პირნი რომელნიც პირველ ხარისხის ძირითად საწარმოო გადასახადს იხდიან; პირად საწარმოო საქმეებზე დაწესებულს. სოფლის რწმუნებულთა კრებაში მონაწილეობას იღებენ სოფლის კრების მიერ არჩეულნი, ორ-ორი ყოველ სოფლიდან მეთელს მაზრაში. ამ პირთ ირჩევს სოფლის კრება იმ გლეხთაგან, რომელნიც აღნიშნულ სოფლის წევრთა ეკუთვნიან. საქალაქო საარჩევნო კრებაში ქალაქის ამომრჩეველთა ასარჩევად მონაწილეობას იღებენ პირნი, რომელთაც ქალაქებში უძრავი ქონება აქვთ: სტახტო ქალაქებში 3 ათას მანეთზე არა ნაკლებ ღირებულის, დანარჩენ ქალაქებში 1500 მანეთზე არა ნაკლებ ღირებულის; ან სავაჭრო სამრეწველო დაწესებულება აქვთ სტახტო ქალაქებში პირველ ხარისხის სავაჭრო დაწესებულება, ან პირველ სამის ხარისხის სამრეწველო დაწესებულება, დანარჩენ ქალაქებში სავაჭრო დაწესებულება პირველ ორის ხარისხისა, სამრეწველო დაწესებულება—პირველის სამის ხარისხისა; მონაწილეობას იღებენ აგრეთვე პირნი, რომელნიც ძირითად პირველ ხარისხის საწარმოო გადასახადს იხდიან და პირნი, რომელნიც სადგომის გადასახადს იხდიან, მეთაფ ხარისხიდან დაწესებული. ყოველ საარჩევნო კრებასა და ნაწილში არაყის არ შეუძლიან ერთ ხმაზე მეტი იქონიოს. გუბერნატორებსა და გრაღონაჰალნიკებს დაევალებათ შინაგან საქმეთა მინისტრის ხელმძღვანელობით საზოგადო ზედამხედველობა გააუწიონ არჩევნების წესიერ წარმოებას.

არჩევნების სისწორით გამოსაკვლევად და საჩივრების განსახილველად არსდება საგუბერნიო და სამაზრო კომისიები საარჩევნო საქმეებზე; საგუბერნიო კომისიები საოლქოს სასამართლოს თავმჯდომარის თავმჯდომარეობით შესდგებიან სახაზინო პალატის მმართველისა, თავდა-აზნაურთა წინამძღოლისა, საგუბერნიო საერო გვამცემობის თავმჯდომარისა, ქალაქის მოურავისა, ოლქოს სასამართლოს წევრისა და საგუბერნიო საკრებულის მუღმიწ წევრისაგან;

სამაზრო კომისია ოლქის სასამართლოს წევრის თავმჯდომარეობით შესდგება მაზრის თავად-აზნაურთა წინამძღოლისა, მომრიგებელ ან ქალაქის მოსამართლესა სამაზრო საერობო გამგეობის თავმჯდომარისა, ქალაქის მოურავისა, გადასახადთა ინსპექტორის და ერთის საერობო უფროსისაგან.

სასწიგნო სიგებია.

იმ პირთა სიას, რომელთაც უფლება აქვთ მონაწილეობა მიიღონ ამომრჩეველთა არჩევანში საქალაქო საარჩევნო კრებებისათვის ქალაქის გამგეობა ადგენს. საარჩევნო სიებში ირიცხებიან ის პირნი, რომელთაც უძრავი ქონება ერთ წელიწადზე ნაკლებ ხანს არა ჰქონიათ და საწარმოვო გადასახადი წელიწადზე არა ნაკლებ ხანს უხდიათ. სიებს არჩევანმდე ექვსის კვირით წინ ბეჭდენ ადგილობრივ უწყებებში და საყოველთაოდ აცხადებენ ისეთის წესით, რომ ეს სიები, რაც კი შეიძლება, ყველამ გაიგოს. ორის კვირის განმავლობაში უფლება აქვთ, საჩივარი შეიტანონ სიების უკანონობაზე. შემორჩევიან აღნიშნულ ქალაქებში საქალაქო საარჩევნო კრების წევრთა ასარჩევად, ყოველ საარჩევნო ნაწილში არსდება საარჩევნო კომისია თავმჯდომარისა და ორის წევრისა, რომელთაც ქალაქის მოურავი საარჩევნო უფლების მექონ პირთაგან მოიწვევს. არჩევანს დახურულის კენჭის ყრით ახდენენ, სამაზრო კრებებში კენჭის ყრით, საქალაქო საარჩევნო კრებებში ბარარებით. ამომრჩეველთ მხოლოდ იმ პირთაგან უნდა ირჩევდნენ, რომელთაც უფლება აქვთ მიიღონ მონაწილეობა არჩევანში სწორედ იმ კრებასა და ნაწილში, სადაც არჩევანი ხდება. მაზრის ამომრჩევლად იმ პირთ იცნობენ, რომელნიც კრების მონაწილეთა ხმის ნახევარზე მეტს მიიღებენ. ქალაქებში ამომრჩეველთ უბრალო ხმის უმეტესობით ირჩევენ საარჩევნო ნაწილი. საჩივარი არჩევანის უკანონობაზე სამის დღის ვადაზე უნდა წარმოადგინონ. საგუბერნიო კრების ამომრჩეველთა სიას ადგენს სამაზრო კომისია საარჩევნო საქმეებზე; საქალაქო ამომრჩეველთა სიას საგუბერნიო კომისია. სიებს დაუყოვნებლივ იცხადებენ.

სახელმწიფო სათათბიროს წევრთა არჩევანი.

საგუბერნო საარჩევნო კრებაში თავდაპირველ სამაზრო კრებათა ამომრჩეველნი და სოფლის გულე-

რწმუნებულნი ერთს წევრს ირჩევენ სახელმწიფო სათათბიროში. შემდეგ საარჩევნო კრება საერთოდ ირჩევენ სათათბიროს წევრთა დანარჩენ რიცხვს. როგორც საგუბერნიო, ისე საქალაქო საარჩევნო კრებაში არჩევანი დახურულ კენჭის ყრით ხდება. წინდაწინ ზარათებით კანდიდატებს ჰნიშნავენ, თუ იმ პირთა რიცხვი, რომელთაც საგუბერნიო, ან საქალაქო საარჩევნო კრებაში ხმის ნახევარზე მეტი მიიღეს, სათათბიროს წევრთა დანიშნულ რიცხვს არ უღრის, მაშინ მეორე დღეს კრება იმავე წესით დამატებით არჩევანს ახდენს დანარჩენ წევრთა ასარჩევად თუ ამ არჩევანმაც უსარგებლოდ ჩაიარა. მესამე დღეს საბოლოო არჩევანი ხდება დანარჩენ წევრთა ასარჩევად და არჩეულად ის ითვლება, ვინც შედარებით მეტ ხმას მიიღებს. ის პირნი, რომელთაც სახელმწიფო სამოქალაქო სამსახურში თანამდებობა უჭირავთ ჭ განსაზღვრულს ჯამაგირს იღებენ, თუ სათათბიროს წევრად არჩეულ იქნება, მოვალენი არიან თანამდებობა მიატოვონ. არავის არა აქვს უფლება, სათათბიროს წევრობაზე ერთს საარჩევნო კრების გარდა, სხვა კრებაშიაც იყაროს კენჭი. წევრმა უსათუოდ უნდა იცოდეს რუსული ენა. საჩივარს სათათბიროს წევრის არჩევანზე გუბერნატორის საშუალებით მართებელ სენატს უდგენენ. თუ არჩევანი გაუქმდა, ან სათათბიროს წევრი იმ დროს გადადგა, როცა ახალ არჩევანმდე წელიწადზე მეტი ხანი რჩება, ახალი არჩევანი უნდა მოხდეს. სახელმწიფო სათათბიროს წევრთა სიას მართებელ სენატი ადგენს და საყოველთად აცხადებს.

ქალაქის სასწიგნო კრებების არჩევნების წესებია.

ყოველის საარჩევნო ნაწილის ამომრჩეველთა ნება აქვთ, ერთის თვის განმავლობაში არჩევნებამდე დააწესონ მოსამხადებელი კრებები ამოსარჩევ პირების შესახებ. მოსამხადებელ კრებას შეუძლიანთ დაესწრონ მხოლოდ განსაზღვრულ საარჩევნო ნაწილის ამომრჩეველნი. პოლიციის შემწეობით დაუყოვნებლივ უნდა დაიხუროს კრება. ამომრჩეველი პირადთა აბარებს თავის სააოჩევნო ბარათს თავმჯდომარეს; არჩევნები ერთ დღეს გასტანს ჭ მოხდება ერთ და იმავე დროს ყველა საარჩევნო ნაწილებში. ხმებს მეორე დღეს დაითვლიან საარჩევნო კომისიის სხდომაზე, რომელსაც შეუძლიანთ დაესწრონ ამომრჩეველნი.

კავშირის
სახელმწიფო

სახელმწიფო სათათბიროს წევრების რიცხვი 51 კუბერ-
ნიას და ოჯახდან.

არხანგელსკის გუბერნიიდან — 2, ასტრახანის,
კურლიანდიისა, ოლონეცისა, პეტერბურგისა და
ესტლიანდიიდან — სამ-სამი, ლივლიანდიისა, პსკოვი-
სა, იაროსლავიდან — ოთხ-ოთხი, ვოლოგდისა, კალუ-
გასა, ტულიდან — ხუთ-ხუთი, ვილნოსა, ვიტებსკისა,
ვლადიმირისა, კოვნოსი, კოსტრომისა, მოსკოვისა,
ნიჟეგოროდისა, ნოვგოროდისა, პენზისა, სიმბირს-
კისა სმოლენსკისა, და ტავრიდიდან — ექვს-ექვსი,
გროდნოსა, მოვილევსა და ორენბურგიდან — შვიდ-
შვიდი, ბესარაბიისა, ორიოლისა, რიაზანისა და
ტვერიდან — რვა-რვა, ეკატერინოსლავისა, ყაზანისა
მინსკიდან — ცხრა-ცხრა, კურსკისა, სარატოვისა,
უფისა, ხარკოვისა და ჩერნიგოვიდან — ათ-ათი, ვო-
რონევიდან — თერთმეტი, პოლტოვისა, სამარისა და
ტამბოვიდან — თერთმეტი თერთმეტი, ვოლინისა, ვია-
ტიკისა, პერმისა და პოდოლიდან — ცამეტი-ცამეტი,
კიევიდან — თუთმეტი; ქალაქ პეტერბურგიდან — 6,
მოსკოვიდან — 4, ასტრახანი, კოშინევი, ვილნო, ვო-
რონევი, როსტოვი დონზე, ეკატერინოსლავი, ყა-
ზანი, კიევი, კურსკი, რივა, ნიჟნი, ორიოლი, სამარა,
სარატოვი, ტულა, ხარკოვი და ადესა ირჩევენ
თვითო-თვითოს.

დამატებითი წესები.

ხელმწიფე იმპერატორმა 6 აგვისტოს ბრძანა:
1. შესდგეს განსაკუთრებული საბჭო იმ წესების
განსახილველად, რომელიც უნდა დაემატოს სახელ-
მწიფო სათათბიროს შესახებ კანონებს. ამ წესებს
შორის არის: 1. არჩევა სახელმწიფო სათათბირო
წევრებისა პოლონეთში, ურალისა და ტურგიას
ოლქებში, ციმბირის გუბერნიებსა და ოლქებში,
სტენპონისა და თურქესტანის საგენერალ-გუბერნა-
ტორატებში და კავკასიის სანამესტინკოში, აგრეთვე
არჩევა სათათბიროს წევრებისა უბინადრო არა რუს-
თავან (დებულემა არჩევების შესახებ სახელ. სათა-
თბირორი მუხ. I შენიშენა) 2. სისრულეში მოყვანა
იმ დებულებისა, რომელიც სათათბიროს წევრების
არჩევას შეეხება; 3. ის წესრიგი, რომლითაც გან-
ხილულ უნდა იქნას სამინისტროებისა და მთავარ-
გამგებობის სავარაუდო აღრიცხვები და სახელმწიფოს
შემოსავალ-გასავლის აღრიცხვა, აგრეთვე წესრიგი

იმ უფლის გადადებისა ხაზინიდან, რომელიც აღრი-
ცხვაში არ იქნება აღნიშნული.

II. ზემოხსენებულ საბჭოს თავმჯდომარედ იქ-
ნება სტატს-სეკრეტარი გრაფი სოლსკი; წევრებად:
სახელმწიფოს საბჭოს წევრები ფრიში და პოლოვ-
ცევი, გენერალ-ადიუტანტი რისტერი, სტატს-სეკ-
რეტარი თავ. ვოლკონსკი, გენერალ-ადიუტანტი
ჩისხავეი, დვისტი. ტაინი სოვ. გერარდი, გოლუბევი,
ტაგანცევი და ვერხოვსკი, თავ. ობოლენსკი I და
ტაინი სოვ. სტიშინსკი, მინისტრები და მთავარ
გამგებელნი, სახელმწიფო სეკრეტარი, მინისტრო-
კომიტეტის საქმეების გამგე ბარონი ნოლდე და
გენერალ-მაიორი ტრეპოვი.

III. როდესაც ეს საბჭო განიხილავს შემოსავალ-
გასავლის აღრიცხვებს, სხდომებში ზემოდ ჩამოთვ-
ლილთა გარდა მონაწილეობას მიიღებენ სტატს-
სეკრეტარი კულომზინი, ტერნერი, ივაშენკოვი,
საბუროვი, კობეკო, შილოვსკი, ჩერევეანსკი და
რომანოვი.

IV. მინისტრები და მთავარ-გამგებობას შეუძ-
ლიანთ თავიანთ მაგიერ თავიანთი ამხანაგები გაპე-
ზაუნონ. საბჭოს საქმის წარმოება დაევალოს ხარი-
ტონოვს. ამას გარდა ხელმწიფე იმპერატორმა ბრძანა:
ის საკითხები, რომელსაც გამოიწვევს სახელმწიფოს
სათათბიროს კანონდებულებათა განხორციელება,
შემუშავებულ იქნას რაც შეიძლება ჩქარა.

შხალმისი ბრძანება სომხეთს საქმეების
შესახებ.

როცა კავკასიაში ნამესტნიკობა აღვადგინეთ,
ჩვენმირ არჩეულს ნამესტნიკს დავავალეთ ზრუნვა ამ
კეთილის მყოფელ ქვეყანაში მშვიდობიანობის და მ-
ყარების შესახებ. ჩვენმა ნამესტნიკმა გამოარკვია
ზოგიერთი ვარემოებანი და წარმოგვადგინა თვისი
მოსაზრებანს სომხების იმ საქმეთა შესახებ, რომელთა
აწეწილი მდგომარეობა ხელს უშლიდა ქვეყნის წე-
სიერს განვითარებას. კეთილად ვსცანიით დავამტკი-
ცოთ ნამესტნიკის მოხსენება და ამით ღონიძიებას
ვეწყალობებთ სომეხ-გროგორიანთა სამღვდლოებას
ხალხის განვითარებაზე თავისუფლად და ბეჯულად

ზრუნვისათვის. ვბრძანებთ-რა ამასთანავე, რომ ქვე-
მოლ აღნიშნულ პირობებით სომეხთა ეკკლესიას
დაუბრუნდეს ჩამორთმეული მამულები, ნებას ვაძ-
ლევთ ჩვენს ნამესტნიკს, კავკასიის მხარეში დრო-
ებით, სანამ კანონი გამოიცხადება, განახორციელოს
წესები, რომლით უზრუნველ-ყოფილი იქნება სამ-
წყსოს მონაწილეობა საეკკლესიო მამულების მართვა-
გამგეობის საქმეში; ხოლო ამიერიდან ყოველგვარ
გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლად, ნამესტნიკმა
უნდა შეიმუშაოს კანონები სომეხთა ეკკლესიისა
და მთავრობის დაწესებულებათა ურთიერთობის შე-
ნახებ. ამის მიხედვით ვბრძანებთ:

1) 12 ივნისის 1903 წ. უმაღლესი ბრძანება
გაუქმდეს და გადაეცეს სომეხთა საეკკლესიო დაწე-
სებულებათა ყველა საეკკლესიო მამულები და თან-
ხეზი, რომელიც სომეხ-გრიგორიანთა ეკკლესიებს,
მონასტრებს, საეკკლესიო-სამრევლო სკოლებს მკუ-
თვნოდა, ყველა იმ მოგებით, რაც ხაზინის გამოგე-
ლობის დროს ჰქონდა, გარდა იმ ხარჯისა, რომელიც
დღემდის ხაზინას ჰქონია ამ მამულებზე და რომე-
ლიც ხაზინას მოუვლიდა მამულების ჩაბარების დროს.
მამულების და თანხების დაბრუნება მოხდეს ნამეს-
ტნიკისა და შინაგან საქმეთა და მიწათ მოქმედების
მინისტრების ურთიერთ შეთანხმებით; 2) საბოლოო
გადაწყვეტა სომეხთა სამღვდელთა განცხადება-
თა და უშუალოდ მოხდეს მამულების გადაცემის
დროს მიენდოს ნამესტნიკს; 3) ჩვენსავე ნამესტნიკს
მიენდოს, სანამ გამოიცემა ახალი კანონები სიე-
კლესიო-სამრევლო სკოლების მართვა-გამგეობის შე-
ნახებ, მიეცეს ნება სომეხების ეკკლესია-მონასტრებ-
თან სამრევლო სკოლების გახსნისა 1874 წ. 19
ივლის უმაღლესად დამტკიცებულის წესების ძალით;
მიენდოს ნამესტნიკს: ა) დაუკონებელი წარმოად-
გინოს მოხსენება სომეხთა საეკკლესიო სკოლების
ახალ დებულების შესახებ და აგრეთვე იმის შესახებ,
თუ როგორ უნდა დაუბრუნდეს ამ სკოლებს 1898
წ. 26 მარტისა და 1903 წ. 12 ივნისის უმაღლეს
ბრძანებათა თანახმად საერო განათლების სამინისტ-
როსათვის გადაცემული მამულები და თანხები; ბ)
შეიმუშაოს კანონები საეკკლესიო მიწებზე მცხოვრებ
გლეხთათვის და ჩვენ წარმოგვიდგინოს დასამტკი-
ცებლად.

უმაღლესი სენატი მოახდენს შესაფერს განკარ-
გობას იმ ჩვენის ბრძანების აღსასრულებლად.

**იმაერთის მაარქიის სამღვდელთა მამულები
თა მე-45 კრება ქ. შუთისში 16—22 მარტს.**

(გატარებულა*)

ერთ აღგილას დედა მიწაზე ველური ხალხი
სტობოვებს. ამ ველურ ხალხს ჩვეულებად აქვს და-
დებული არც ერთი მოხუცი, სამოცი წლის შემდეგ,
ცოცხალი არ გაუშვან. შეიქნება თუ არა კაცი
60 წლის წაიყვანენ ველზე, დაასობენ ორ მაღალ
ბოძს, გასდებენ ჯოხს ზემოთ, აიყვანენ კიბით მო-
ხუცებულს და მოაკიდებინებენ ამ ვადებულ ჯოხს
ხელებს. საბრალო მოხუცი სანამ შეიძლებს ასე ჩა-
მოკიდებულად ყოფნას კაცები ძირს ბოძებს უკლიან
და იძახიან: „ხილი, რომ დამწოდებდა და ჩამოვარ-
დება უნდა შეიქამოს“. საცოდავ მოხუცს ბოლის
მოუსხლტება და დაეცემა ძირს, აქ მივარდებიან
საბრალო მოხუცს და ნაწილ-ნაწილად დაგლეჯენ
და შესჭამენ. ეს ამბავი წაეკითხა, თუ არ ვიცი რით
ხელმძღვანელობდა, ერთმა დემუტატმა სემინარიელმა
განაცხადა კრებაზე და ითხოვდა ყველა მღვდლები,
რომელთაც სამოცი წელიწადი შესრულებია დათ-
ხოვნელი ყოფილებყნენ და მათ ნაცვლად ახალგაზ-
დები ეკურთხებიანთ.

უნდა იცოდეთ, მამანო, სთქვა ამ მამამ, შიმ-
შილით კვდებიან ზოგიერთი ახალგაზდები, რადგან
ადგილი დაკულია მოხუცებულები მღვდლებისაგან.
(თურმე შიმშილის გამო მიდიან მღვდლათ, თორემ
მღვდლობის არაფერი არა სწამთ ამ ბატონებს!)
ეს საზოგადოებამაც კარგათ შეატყო ზოგიერთებს
და ჯეროვან პატივსაც სცემენ... მოციქულების
კანონით მღვდლად კურთხევა არ შეიძლება სანამ
ოცდაათი წლის არ შეიქნება სამღვდლო კაცი. ეს
კანონი უარ-ჰყვეს ჩვენში. თუ რუსული ენა შეუ-
სწავლია რამდენიმე — თვრამეტი წლისასაც შეუძლია
ეკურთხოს. რუსული ენა თუ არ იცის რაც კარგი
ზნეობის და სარწმუნოების იყოს კაცი მისი კურ-
თხევა სულ არ შეიძლება. ამისთანა წესების შემო-
ღება გაუტება სახელი ჩვენს სამღვდლოებს და
თუ საქმე არ გასწორდა უარესი მოვლის სამღვდე-
ლოების წოდებას. სემინარიელებს ტყუილი ემღუ-
რიან და აუგებენ სარწმუნოების გულგრილობისა-
თვის. პირველი საუგებელია მათი მასწავლებლის

*) იხ. „მწკმსი“ № 12 1905 წ.

და აღმზრდელნი და არა მათი აღზრდილები, რადგან მოსწავლე ვერ შეიძენს მას რაც მის მასწავლებელს არა აქვს...

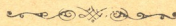
რამდენიმე დეპუტატებმა განაცხადეს, რომ სამღვდლოებს აქვს ოცდაათი თას მანეთამდე ფული ქალების სკოლასთან პანსიონის ასაგებად და სემინარიის სახლის ასაშენებლად. კარგი იქნება, რომ სამღვდლოებს მიესცხოს ეს ფულები ამისთანა გაქირავების დროს და როცა ჯამაგირები დაინიშნება შემდეგ ისევ დააბრუნებენ ამ ფულებსო. ამ რამდენიმე დეპუტატების ხმას ნახევარზე მეტი დეპუტატები მიემხრნენ. ზოგიერთები ამტკიცებდნენ, რომ ამ ფულების გასცხების უფლება არავის არა აქვსო. სამღვდლოებს შეუძლია ეს ფულები მოიხმაროს რამე საზოგადო და სასარგებლო საქმეზე ან შემომტანთ დაურვიონო. კრებამ არ მიაქცია ამ განცხადებას ყურადღება და გადასწყვიტა: მიესცხოს უჯამაგირო მღვდლებს ახალი ჯამაგირის დანიშნამდე და მერე უკან დააბრუნონ. ეს ჟურნალი კანონიერი არ იყო, მაგრამ რადგან ყველა აწერდა ხელს დამტკიცდა. უკანასკნელ დროს გამოირკვა საქმე და აღმოჩნდა, რომ სამღვდლოების შეკრებილი ფულები პანსიონის ასაშენებლად ქალების სასწავლებელის საბჭოს დაუხარჯავს. საბჭოს სრულებით არ მიუქცევია ყურადღება ჟურნალისათვის, რომლითაც ეს ფულები იგროვებოდა ჭ ნაბრძანებიც იყო სამღვდლოების დაუკითხავად ერთი გროში ამ ფულებიდან არ დახარჯულიყო. მაგრამ ეს გასაკვირველი არ არის, რადგან სამღვდლოებამ, საბჭოს აზრით, ფულები უნდა შეკრიბოს და ეს ფულები როგორ უნდა დახარჯოს საბჭომ, მისი საქმეა, აღარ კითხულობს რა პირობით იკრიბება ფულები ჭ ან რა საქირებისათვის. საბჭო თურმე მართლულობს თავს მით, რომ ბლაღოჩინები არ ადგენენ მათდამი ხვედრ ფულებსო. ქუთაისის და ლეჩხუმის ბლაღოჩინების უმეტეს ნაწილს არ შემოუტანია მათ საბლაღოჩინო სამღვდლოების შემოსატანი ფულები და მათი ფულების მაგიერ სასწავლებლის საბჭოს უხარჯავს უკანონოდ სამღვდლოებისაგან სხვა საგანზე შეკრებილი ფულები. ეს ნამეტანი სისუსტის ნიშანი არის ჩვენი საქმის მართვა-გამგეობისა. ბევრი ბლაღოჩინები ასე სუსტად ასრულებენ თავის მოვალეობას. სასულიერო მთავრობამ ეს ბლაღოჩინები რომ დაითხოვოს თავის თანამდებობიდან ისინი

შემოიტანდნენ არა თუ სამღვდლოებისაგან შემოსატან ფულებს, არამედ თვითონ თავის საკუთრებიდანაც გადისდიდნენ. ზოგიერთებს იქნება აღებულიც აქვთ, მაგრამ თავის დროზე არ ადგენენ ამ ფულებს. სამღვდლოების დეპუტატებმა შეაკრი უყურადღებუნდა მიაქციოს ქალების სკოლის შესავალ-გასავლის საქმეს და მოითხოვოს სუსტი ბლაღოჩინებიდან არ ირივიანდ ფულების წარმოდგენა ან მათი დათხოვნა და მათ მაგიერ სხვა უმჯობესი პირების დანიშვნა.

სამღვდლოების ფულების დახარჯვა 3 მღვდლისაგან შედგენილმა კომიტეტმა გამოიკვლია, რომელთაც ცხრა თუმანი მიიღღეს შრომისათვის! განა საქირო იყო ამის შესატყობად 9 თუნის დახარჯვა? რათ არ იძლევა ქალების სკოლის საბჭო შესავალ-გასავლის ანგარიშს, როდესაც იგი ამ ანგარიშს მიცემას კანონი ავალღებს? დიდა, სამღვდლოება არც თავისიანებმა გაიტანეს და არც სხვებმა. ბევრს ლაპარაკობენ კრებებზე დეპუტატები, მაგრამ საქირო საქმეებზე სრულებით არაფერს არ ამბობენ. ხარჯისა და ფულების შეკრების საქმე ასე ცუდათ მიღის სასწავლებელში და ხუთას მანეთობით კიდევ საჩუქრებს აძლევენ, ვითომ ჯამაგირი აუკმარიყოს მათთვის! იმედია, რომ სამღვდლოების დეპუტატები უფრო რივიანად დაუყვირდებიან თავიანთ საქმეებს და შორს გამჭვრეტელობას გამოიჩინენ და ისე უბრალო და უსარგებლო ლაპარაკით დროს არ დაკარგვენ როგორც ეს ამ უკანასკნელ კრებაზე გამოიჩინეს.

(გაგრძელება იქნება).

დამსწერ.

ვერო სვანეთი.

მღებარეობა.—გზა.—სოფლები.—ოჯახის მორთულობა.—ოჯახის წევრთა სიმრავლე და მათი ერთმანეთში დამოკიდულება.—სამშობლო მხარესი და იარაღის სიყვარული.

ყველას მგონი მოეხსენება, თუ როგორ განკერძოებულ საქართველოს მხარეს წარმოადგენს თავისი გეოგრაფიული მღებარეობით ზემო სვანეთი.

ის არის თითქმის ყოველი მხრიდან შემოზღუდული მაღალი და მიუვალი მთებით: აღმოსავლეთით, ზემო და ქვემო სვანეთს შუა არის აყუდებული ლატფარი, მუშური და თეთნულდი; დასავლეთით მიჰყვება ვიწრო ენგურის ხეობა; ჩრდილოეთით დაპურებს კავკასიონის ქედი უზარმაზარი იალბუხით და სამხრეთით—სვანეთის ქედი.

ზემო სვანეთში შედის ორი გზა: პირველი გაივლის მეგრელების სოფელ „ჯეჰარზედ“ (ზუგდიდიდან 29 ვერსტი) და მიჰყვება ენგურის ხან მარცხენა და ხან მარჯვენა მხარეს; სიგრძით ეს გზა სვანეთის პირველ სოფელ „ლახამულამდე“ არის წმ ვერსი და ისეთი წვრილი მიხვეულ-მოხვეული და აღმართ დაღმართია, რომ უცხო კაცს შიშს მოჰგვრის ხოლმე. ამ გზას ეძახიან „ლენაერის“ გზას. მეორე გზა არის ლეჩხუმი; ის გაივლის სადაღანო სვანეთს, გადივლის „ლატფარის“ მთას, რომელზედაც კარგი საცხენოსნო გზა არის გაყვანილი და გადადის ზ. სვანეთში. მაგრამ, რადანაც ეს მთა ზამთრობით დაკავებულია, ამიტომ საზამთრო გზა აქვე მდებარე „მუშურის“ მთით, რომელიც უფრო ჯოჯოხეთურია, ვინემ ზემოდ ნახსენები „ლენაერის“ გზა, რისთვისაც უმეტეს შემთხვევაში სვანები მგზავრობას ამ უკანასკნელთ რჩეულობენ ხოლმე.

ადგილი მისახვედრად, რომ ისეთ ქვეყანაში როგორც სვანეთია, ზამთარი ეცოდინება მეტად ცივი და გრძელი, რომლის განმავლობაში სვანეთიდან ლეჩხუმ-მეგრელიაში, ან უკანასკნელებიდან პირველში გადასვლ-გადმოსვლა მეტად ძნელი იქნება, რადგანაც ის შემოსხნებულნი ბილიკებიცა-ი, რომლებიც ზაფხულობით ცუდად თუ კარგად გზის მაგივრობას ასრულებენ, ზამთრობით თოვლით და შუვით ივსებიან და მათზედ მგზავრობას საშიშარს ხდიან. ამნაირად სვანეთი, თავისი გეოგრაფიული მდებარეობით და უგზოობით სრულიად მოწყვეტილი დანარჩენ ქვეყანას და წარმოადგენს ჩაჯარდნილ ადგილს.

ზემო სვანეთში მიმდინარეობს მდ. ენგური, რომლის ხეობაში მოსახლეობენ მცხოვრებნი, ისე, როგორც ქართლ-კახეთში, ე. ი. ჯგუფ-ჯგუფათ და ყოველივე ამისთანა ჯგუფი, თუნდაც $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ ვერსტით იყოს დაშორებული უმთავრეს ჯგუფიდან და სამი-ოთხი კომლისაგან მარტო შესდგებოდეს, მაინც ცალკე სოფლად იწოდება და მიუხედავად (თავისი

კომლთა სიკოტავისა, თავისი საკუთარი ეკლესია მაინც ჰქონია, რასაც ამტკიცებენ ძველი ეკლესიათა ნამგრევები ამ პატარა სოფელში. ამგვარ ზემო-მოხსენებულ რამდენიმე პატარა სოფლების ჯგუფებისაგან შესდგება ერთი საზოგადოება, ერთი სამამასახლისო, რომელიც იწოდება ამ სოფლებ-შორის უმთავრეს სოფლის სახელით. სოფლებს ამშვენებს მრავალი ციხე-კოშკები 10—15 საყენამდის სიმალით, რომლებიც ყოველ ცალკე მოსახლეს თუ არა, ყოველ თემს მაინც აქვს თითო ორალი, სადაც თავს იფარავენ და იფარავენ ეხლაც თუ დასჭირდათ თავიანთი მტრებისაგან.

სახლებს აშენებენ მაღალს, ოთხკუთხს, ქვისას უმეტესად და ძვირად ხისას. უმთავრეს სახლს აქვს ათასი სხვა-და-სხვა მიღმულ-მოღმული, რის გამო ის წარმოადგენს უშუალებელ „ლაბორიტს“, სადაც კარგი წინამძღოლი თუ არ გეყოლათ დაიბნევით და სიბნელის გამო შუენით ერთხანს ვერაფერს გააჩრევთ. ხურგენ საღომებს ყავრით და პრტყელი ასპიდის ქვით. ეს სახლი განიყოფება ქვემო და ზემო სართულათ. ზედა სართულში ინახვენ საქონლისთვის სხვა-და-სხვა საკვებს, ქვედაში კი ჰყავთ დაბინავებული ყველა თავისი საქონლები (რომლებიც, შედარებით რომ ვთქვათ ბევრი ჰყავთ): ხარები და ძროხები, თხები და ცხვრები, ცხენები და შინაური ფრინველები. აქვე ცეცხლის პირას დასვირობს ტალახში ამოთხუპნული ღორი, რომელიც ხან ერთს ჰკრავს დინგს და ხან მეორეს. ამ საქონლებს უკავიათ ირგვლივ მთელი ქვემო სართული; მხოლოდ კერას გარშემო რჩება რამოდენიმე საყენი თავისუფალი ადგილი, სადაც მოთავსებულნი არიან თეთთან ოჯახში მყოფნი, თავისი სხვა-ღს-სხვა ოჯახისა და მოწყობლობით. ამიტომ ადგილი წარმოსადგენია, თუ როგორია სისუფთავე იქნება ამისთანა სახლში, სადაც ყველაფერი ერთადაა არეული და ფეხს ვერ შეუართ ათასს სხვა-და-სხვა უთავბოლოდ მიყრილ-ბარგი-ბარხანას.

სვანებში ძალიან არის გახშირებული გაუყოფლობა. ესენი ხშირად სამ-ოთხ დგამილიც ყველანი ერთად ცხოვრობენ და სცილობენ, რომ უთანხმოება, რასაც ხშირად გაყოფა მოსდევს, არ მოუვიდეს ერთმანეთში; ამიტომ ხშირად სდებენ ურთიერთ შორის ოჯახის წევრნი წერილობითი პირობას, რომ იმ პირმა, რომელმაც გაყრა მოინდომოს და მისი

მიზეზი იქნეს, ამდენი და ამდენი ჯარიმა გადაიხადოს მეორე ოჯახის წევრის სასარგებლოდო ანაირი ერთად ცხოვრების უნარი გამოიწვია მათში უმეტესად მიწის სიცოცხლემ. სენაები მიხვდნენ, რომ თუ გაიყრებიან ეს თავისი ცოტა ადგილ-მამული მაშინ მეოთხედ მათგანს არ ეყოფათ და ამიტომ ისე არ ქულებს ცდებიან, როგორც იმერეთის სხვა კუთხეებში, რის გამოც ოჯახში ბევრი სული იყრის თავს. ზოგიერთ ოჯახში 30—40 სულამდე იქნებიან ორივე სქესის. ამათგან კაცები ზოგნი ხვდნენ, ზოგნი თესვენ და ფარცხვენ და ზოგნი სხვა საოჯახო საქმეებს აკეთებენ; ზოგნი კი, როგორც თავის ადგილზე ვიტყვი, მიდიან სხვა-და-სხვა ადგილებში სამუშევრად და თავისი ოფლით ნაშოვარი გროში შეაქვთ სახლში და ოჯახის სხვადასხვა მოთხოვნილებებს აკმაყოფილებენ. ანაირად ყველა პარმონი ულად მოქმედებს და ოჯახიც მეტი ბარაქიანი ხდება. ქალები კი აკეთებენ საჩოხე და საპაიჭე შალეებს, ნაბღის ქულებს და სხვა ხელსაქმას. მაგრამ უნდა ვთქვათ, რომ მგონი არც ერთ საქართველო კუთხეში არ იქნებიან ქალები ისეთ ცუდ მდგომარეობაში, როგორც სვანეთში. სხვა-და-სხვა საოჯახო საქმეებს გაკეთების შემდეგ ქალები უნდა ამოუდგნენ მამაკაცებს გვერდში ხენა-თივისი, ფარცხვის და მოსავლის მოწვევის დროსაც-კი. ხშირად ქმრების შინ არ ყოფნის დროს მთელი ოჯახი მათ კისერზე არის და იმდენი უნდა იზრომონ, რომ უმამაკაცობა არ დაიჩინონ ოჯახს. აგრეთვე საუცხოვოდ არის დაცული სვანებში უმკროს-უმდროსობა — უფროსისადმი პატივისცემა. ოჯახს განაგებს ყოველთვის უხნერესი, რომელსაც „ბაბა“-ს ან „მახე-შის“ (ბატონს) ეძახიან. უპირატესობა ყოველ საშინაო-საგარეო საქმეებში, უფროსობა, მას ეკუთვნის. ის არის პასუხის მიმცემი და მიმღები და მის დაუკითხავათ ან მის წინააღმდეგ ოჯახში არაფერს არ იზენ ხოლმე.

ამ ზემოხსენებულთ გარდა, ხალხის დამახასიათებელ თვისებებს შეადგენს სამშობლო კუთხის და იარაღის სიყვარული. თუ რამდენად უყვარს სვანებს თავისი მხარე ეს სხვათა შორის იმდენადიცი სწანს, რომ ისინი, რაც უნდა შორს იყვნენ და იდი ხნის დასახლებულნი სხვა მხარეში, თავის სამშობლო კუთხესთან კავშირს მაინც არ სწყვეტენ ხოლმე. როგორ შეიძლება ყოველმა მათგანმა წელიწადში

თუ არა, ორ წელიწადში მაინც ერთხელ, რომ არ მოვიდნენ სვანეთში და არ მოინახულონ თავიანთი მტერ-მოყვარე.

ამას გარდა არასფრის დიდებისთვის არ შეიძლება, რომ სვანებმა, თავიანთი მიცვალებულები სხვა მხარეში გარდაცვლილნი, იქ დამარხონ და დასტოვონ ხოლმე. ხშირად მოხდება, რომ რომელიმე მათგანი სადმე შორს გარდაიცვლება; მაშინ, თუ საქმა რიცხვი კაცებისა არ არის წამოსასვენებლად, მიცვალებულს ხორცს შემოაჭრიან დანით და ძვლებს მაინც მოასვენებენ სვანეთში. თუ იმ ადგილის მთავრობამ, სადაც მიცვალებული გარდაიცვალა, ეს უკანასკნელი არ გამოატანა ჭირისუფალს და იქვე დაუმაჩიხა, მაშინ სვანები არაფერს ხეფათს არ ერიდებიან, იპარვენ მიცვალებულს და რამოდენიმე ასი ვერსის სიშორიდგან მოასვენებენ თავიანთ ქვეყანაში.

აგრეთვე სვანებს ძალიან უყვართ იარაღი. ხშირად შეხედებით სვანს ფეხშიშველს, პერანგისამარს, მაგრამ იარაღში ჩამჯდარს. ზურგზედ ჰკიდია ბერდანის სისტემის ან ძველებური კაჟიანი თოფი. წელზედ აქვს ხანჯალი და რეველოვერი; უიარაღოთ გარედ არ გამოდის და თითქმის არც დაიძინებს. ესენი არიან მისი განუშორებელი ანხანაგები ჭირში და ღბინში.

ქალებს კი უყვართ ტანისამოსი წითელი ან ფერადი, ბეჭდები, სამაჯურები და «რაფრასტები», რომლითაც მთელი გულ-მკერდი გატყაპული აქეთ. ისინი (ქალ.) როგორც მთიელნი განირჩევიან სილამაზით, მოხდენილობით და კაცებზედ უფრო სისუფთავით. მაგრამ აქვე უნდა მოვიხსენიოთ, რომ აქაური ქალებში ძლიერ არის ვახშირებული მეშველ მცნების დარღვევა. ძალიან ძვირად შეხვდებით ევათავანს, რომ თავისი ღირსება არ გაეთელოს და თავის სიწმინდე დაეცვას. მაგრამ ეს ზნეობრივი დაცემულება მათთვის თხოვა-გათხოვაში არასფერს დაბრკოლებას არ წარმოადგენს, რადგანაც აქაური კაცები უმეტესად ამისთანა ქალებს არ სწყნობენ ცოლად და მათ წარსულს მაინცდამაინც არაფერს ყურადღებას არ აქცევენ.

(შემდეგი იქნება)

სევერ. პიპელოძე.

ძირითადი რეფორმის მოლოდინი

უფლებრივ წეს-წყობილების დასამყარებლად აუცილებლად საჭიროა, რომ კანონმდებლობას თითონ ხალხი ან იმისაგან თავისუფლად არჩეულნი წარმომადგენელნი ანხორციელებდნენ. დღეს ხელოვნურად დაკანონდება ხალხის მონაწილეობა კანონმდებლობაში, დღეს-ხვალ რუსეთიც დაადწვეს თავს საპოლიციო თვითნებობის რეჟიმს და ახალს სახელმწიფოებრივ ფორმებში დაიწყებს ცხოვრებას.

ამ დიად პოლიტიკურ რეფორმის მოლოდინში მთელი რუსეთი იმის განხილვაშია, თუ რა სახით და როგორ უნდა მოეწყოს ხალხის მონაწილეობა კანონმდებლობაში. ეს საკითხი თავის თავად მტკად ფართოა და იმისი პასუხი უნდა შეიცავდეს მთელის ძირითად კანონების შინაარსს. ამ ეჟამდ ღვენ გვინდა მკითხველის ყურადღება მივაქციოთ ამ საგნის მხოლოდ ერთს ფრიად მნიშვნელოვან მხარეზე, სახელდობრ საკანონმდებლო დაწესებულებების მოწყობილობაზე.

დასავლეთ ევროპის ცხოვრებამ და მეცნიერებამ შეიშოშავე ორი სახის პარლამენტი, ერთ-პალატიანი და ორ-პალატიანი.

ორ-პალატიანი პარლამენტი შესდგება ორის, ერთი მეორისაგან დამოუკიდებელის კრებულისაგან. თითოეული კრებული ანუ თითოეული პალატა (დარბაზი) ცალკე მსჯელობს კანონპროექტების შესახებ. ცალკე აწარმოებს თავის მუშაობას. ზოგიერთს სახელმწიფოში იმ განზრახვით, რომ ერთის პალატის ზნეობრივი გავლენა მეორეზე მცირე იყოს, ძირითადი კანონი ითხოვს, რომ კანონ-პროექტები ორგანვე ერთსა და იმავე დროს განიხილებოდნენ. კანონის ძალა მხოლოდ იმ შემთხვევაში ეძლევა თითოეულ პალატის დადგენილებას, როდესაც მეორე პალატაც იმავე დასკვნაზე დაადგება, რომელზედაც პირველი გაჩერდა. ორ-პალატიან პარლამენტის ქვეყნებში კანონ-მდებლობითი უფლება არც ერთს პალატას ცალკე არ ეკუთვნის, ის ორთავე პალატის საერთო კუთვნილებას შეადგენს, მაგრამ ამ უფლების განხორციელება-კი თითოეულს პალატას მხოლოდ ცალკე შეუძლიან.

ერთ-პალატიან პარლამენტის მოქმედება თავისუფალია იმ რთულის ფორმალისზმისაგან, რომელიც აუცილებლად თან დასდევს ორ-პალატიანს პარლა-

მენტს, მაგრამ ერთისა და მეორის სახის პარლამენტის ღირსება და ნაკულუევაება ამ მხრივ არ უნდა აიწონოს.

ისტორიულად ორ-პალატიან პარლამენტის ბუნება ამგვარია: პირველს, ეგრედ წოდებულ ზემო პალატას შეადგენენ იმ კლასის ან წოდების წარმომადგენელნი, რომელიც გაბატონებული იყო სახელმწიფოში უფლებრივ წეს-წყობილების დასამყარებამდე, აბსოლიუტიზმის დროს; მეორე ანუ ქვემო პალატას შეადგენენ მთელის ხალხისაგან არჩეულნი წარმომადგენლები. ამიტომ ზემო პალატა ყველგან კონსერვატიულია და ქვემო პალატა უფრო პროგრესიული; ზემო პალატა წარსულის წარმომადგენელია და არსებულ წესწყობილებას ებღაუჭება, ქვემო პალატა-კი მომავლისკენ იცქირება და ახალის წესების დასამყარებას ემსახურება.

ამგვარად, ორ-პალატიან პარლამენტის საფუძველს შეადგენს კოპრომისი, შეთანხმება ახალის მისწრაფებისა ძველს ფორმებთან.

განსხვავება ერთ და ორ-პალატიანს სისტემათა შორის განსაკუთრებით ნათლად გამოიხატება იმით, თუ როგორ ირჩევიან წევრები ერთისა და მეორისა. ჩვეულებრივ, ზემო პალატის წევრობა ან მემკვიდრეობითი უფლება, ან მფვის წყალობა ან არა პირდაპირის, ორ-კეცის ან სამ-კეცის არჩევნების შედეგი. ქვემო პალატის წევრი-კი ჩვეულებრივ ხალხისაგან პირდაპირის და საყოველთაო კენჭის ყრით არის არჩეული. სწორედ ამ სხვადასხვაობის გამო ქვემო პალატა ჩვეულებრივ გაკლებით უფრო დემოკრატიულია, ვიდრე ზემო პალატა, უფრო მკიდრო კავშირი აქვს ხალხის საერთო ინტერესებთან, ვიდრე ზემო პალატას. ორ-პალატიანი პარლამენტი ერთ-პალატიანთან შედარებით მომასწავებელია დემოკრატიულ პრინციპის შეზღუდვისა და ხალხის მისწრაფებათა აღაგმვისა.

როგორც პეტერბურგიდან დეპეშით იტყობინებიან, რუსეთის საკანონმდებლო დაწესებულება შინაგან საქმეთა მინისტრის ბულიგინის პროექტით ორის კრებულისაგან იქნება შედგენილი: სახელმწიფო საბჭოსა ღ ხახელმწიფო რჩევისაგან. სახელმწიფო საბჭოს ზემო პალატის მნიშვნელობა ექნება, სახელმწიფო რჩევას — ქვემო პალატისა. ჯერ დანამდვილებით არ ვიცით, როგორ უნდა მხდებოდეს ამ პროექტით სახელმწიფო რჩევის წევრთა არჩევნები,

მოსალოდნელია, რომ რუსეთის ხალხის ეხლანდელი დემოკრატიული მისწრაფება არ გაამართლოს არჩევნების სისტემამ, მაგრამ ესეც რომ არ იყოს, ეხლანდელ სახელმწიფო საბჭოს გადაქცევა საკანონმდებლო დაწესებულების ერთ-ერთ პალატად ისეთი საშუალებბაა, რომელიც თანამედროვე დემოკრატიკის ძირის გამოთხარელი იქნება.

ჩვენ არა გვერინია, აწინდელი განმთავისუფლებელი მოძრაობა შინაგან საქმეთა სამინისტროში შედგენილის პროექტით დამთავრდეს. პირიქით, ამ პროექტის გამოქვეყნება მხოლოდ ის პირველი ნაყოფი იქნება ხალხის მისწრაფებისა, რომელიც სიგნალად უნდა გადაიქცეს სხვადასხვა მიმართულების საზოგადოებრივ ძალთა ორგანიზაციისთვის. უუკუიკიდურესი დემოკრატიკ და უუკიდურესი კონსერვატორიკ მოუთმენლად ელის ამ პროექტის გამოქვეყნებას სწორედ იმიტომ, რომ მხოლოდ ამის შემდეგ იქნება შესაძლებელი საზოგადოებრივ ძალთა ნორმალური დაყოფა პოლიტკურ დასებად.¹⁾

მკრუნველის კომისიისაგან შედგენილი სახალხო სკოლის პროგრამა

1 განყოფილება.*)

სამოსწავლო წლის მეორე ნახევარს უნდა დაიწყოს სწავლება რუსულ ენისა. ეს სწავლება უნდა სრულდებოდეს თვალსაწინო მგალითებისა და სამშობლო ენის დახმარებით. წლის გასვლამდე რუსულის ენის სწავლებას ყოველ-დღე უნდა დაეთმოს $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{4}$ საათისა და შესასწავლონ ისევე ის, რაც ბავშვებს უკვე შეუთვისებიათ სამშობლო ენაზე, ე. ი. ბავშვებმა რუსულად უნდა შეისწავლონ სახლები მათ გარეშე მყოფ საგნებისა და გაეცნონ იმ მასალას, რომელიც მოთავსებულია პირველ-დაწყებითის რუსულ სახელმძღვანელოში.

ამგვარად, მეორე განყოფილებაში გადასვლის დროს, ბავშვი უნდა იცოდეს: ა) წერა-კითხვა სამშობლო ენაზე, ბ) სამშობლო ენაზედვე დათვლა ასამდე და პირველ ორს ათეულზე დამყარებულ

გამოცანების ახსნა-განმარტება, გ) მოთხრობა სამღვთო ისტორიის უმთავრეს მოვლენებისა, რამდენიმე საქირო ლოცვა სამშობლო ენაზე, და დ) რუსულ ენაზე უფრო ხმარებული სიტყვები ღ წინადადებანი.

II განყოფილება.

ქრისტიანი მოწაფეები, პირველ განყოფილებასთან შედარებით, სამღვთო სჯულის უფრო ვრცლად სწავლობენ და ითვისებენ კიდევ რამდენსამე ლოცვას. მუსულმანი-მოწაფეებს კი ასწავლიან ისტორიას მაჰმადის პიროვნებისა, მის დევნისა და ისლამის გავრცელების შესახებ.

სამშობლო ენაზე ასწავლიან წერას, კითხვას, სამშობლო ლიტერატურის ზოგიერთ ნაწარმოებთ ზეპირათა და თავის სიტყვებით გამოთქმას და წინაკითხის შედარებით მართლ-წერას.

რუსულ ენაზე—ასწავლიან: წერას, კითხვას და პირველ-დაწყებით რუსულ სახელმძღვანელოში მოთავსებულ ადგილად გასაგებ და უკვე ახსნილ-განმარტებულ მოთხრობათა ზეპირად თქმას. უმთავრესი ყურადღება უნდა მიექცეს იმას, რომ მოწაფეებს შეეძლოთ დასწავლილ მოთხრობათა გვარიანი მართლ-წერა.

ანგარიშიდან სამშობლო ენაზედ მოწაფეებმა უნდა იცოდნენ: ნუმერაცია და 100—1000 რიცხვამდე არითმეტიკული ოთხი მოქმედება, უნდა ესმოდეთ რას ნიშნავს: მიმატება, გამოკლება, გამრავლება და გაყოფა, გამოკლებითი და გამრავლებითი შედარებარიცხვებისა. გამრავლება და გამოკლება 10-სა და 100-ჯერ, ცნობილ რუსულ საზომთა და საწონ ერთეულების ცოდნა ზეპირად და წერით. გამოანგარიშება კურსის მიხედვით გამოცანებისა, ცოდნა ნაწილიკებისა.

მესამე განყოფილებაში გადასვლის დროს მოწაფეებმა უნდა იცოდნენ: ა) სამშობლო ენაზე შესმენითად მოთხრობა სამღვთო ისტორიათა და რამდენიმე ლოცვა; ბ) თამამდ კითხვა, მოთხრობა და წერა წაკითხულისა სამშობლო ენაზე; გ) წერა და კითხვა რუსულად და რუსულად წაკითხულის სამშობლო ენაზე გადმოთარგმნა—მოთხრობა, რამდენადაც შეიძლება, რუსულადაც, და დ) თასამდე არართულ არითმეტიკურ გამოცანათა ახსნა-გაკეთება.

1) ეს სტატია მანიფესტის გამოცემამდე არის დაბეჭდილი.

რედ.

*) იხ. „მწეეისი“ № 13—14, 1905 წ.

III განყოფილება.

სამშობლო სუფილადან ქრისტიანთათვის სახალდე-ბულოა ახსნა და განმარტება უმთავრესს ლოცვათა: სიმბოლო სარწმუნოებისა, ათის მცნებისა და ლოცვა უფლისა (მამაო ჩვენო); ამ ლოცვებისა და მათ უმთავრესს მუხლთა ზებირად ცოდნა. მუსულმანთათვის საჭიროა ცოდნა: სარწმუნოების დოგმატთა, წესებისა და ყორანის კითხვა.

სამშობლო ენაზე უნდა იცოდნენ: გარკვეული და შეგნებული კითხვა, წინაკითხის მართლ-წერა, ზებირად თქმა ზოგადრთა ლექსებისა, არაკებისა და სახელოვნო ნიმუშებისა. კითხვა იმეგვარ მოთხრობათა, რომელთა მეოხებითაც გაეცნობიან სამშობლოსა და ქვეყნის გეოგრაფია-ისტორიას, წერილობითს გამოთქმას თავისის აზრებისა მოწაფეთაგან ცნობილ საგანთა და მოვლენათა.

რუსულენო კნიდან უნდა იცოდნენ: კითხვა და წერა (ერთ ხაზზე) მოთხრობათა, რომლებიც უნდა ახსნან ხოლმე სამშობლოსა და რუსულ ენებზე, ზებირად თქმა სახელოვნო ნიმუშებისა, სიტყვიერი და წერილობითი გამოთქმა კლასში წაკითხულ მოთხრობათა კითხვების დახმარებით, ანუ უკითხველთ.

ანგარიშადან (სამშობლო ენაზე) უნდა იცოდნენ ნუმერაცია და ოთხი მოქმედება ყოველგვარის რიცხვისა, მოქმედებათა შემოწმება (პროვერცა), მოქმედება რათულის სახელდებითი რიცხვებისა, ანგარიში უბრალო ნაწერებისა, სიტყვიერად და წერილობით ახსნა-განმარტება ამოცანისა. მოწაფეებმა უნდა იცოდნენ სახელები საკომერციო საზოგადოებისა.

მესამე წლის დასასრულს უნდა იცოდნენ: ა) საღმრთო სჯულიდან (დედა ენაზე) ლოცვები, კატეხიზმოს ქეშმარიტებანი და აგრეთვე ლიტურგიის წესები; ბ) დედა-ენაზედვე უნდა იცოდნენ თავისუკალი წერა და კითხვა. უნდა შეეძლოთ თავის საკუთარ აზრის გამოთქმა ბავშვის გონებისთვის მისაწვდომ საგანთა და მოვლენის შესახებ; გ) რუსულს ენაზე კითხვა და წიგნიდან გადმოწერა; წინაკითხის შინაარსის გადმოცემა კი მოწაფეების მოეთხოვებათ იმ ფარგალში, რაც სასწავლებელში შეუსწავლიათ; დ) ანგარიშადან (დედა-ენაზე) აღსნა-განმარტება რათულისა და სახელდებულ რიცხვებიან ამოცანებისა

ოთხივე მოქმედებით, უნდა ესმოდეთ უბრალო ნაწერები.

ბოგორც ზემო აღნიშნულ პროგრამიდანა სწავს, სკოლის სამკლასიანი კურსი საქმაო ცოდნას არ აძლევს ბავშვს, ნამეტნავად რუსულ ენაში. ამისთვის საჭიროა მიემართოს მეოთხე წელიწადიც.

მეოთხე წელიწადს სასურველია, რომ სწავლა ასე მოეწყოს:

სადმრთო სჯული (სამშობლო ენაზე). კითხვა და განმარტება სახარებისა და საეკლესიო ისტორიიდან უმთავრეს მოვლენათა ცოდნა; მუსულმანთათვის კი გავლილის განმეორება დამატებით და კითხვა ყორანისა.

დედა-ენა. სალიტერატურო ნიმუშების კითხვა და შესწავლა, სამშობლო ისტორიისა, გეოგრაფიისა და ბუნების-მეტყველების შესასწავლად სხვა-და-სხვა სტატიების კითხვა. წაკითხულის წერილობით გადმოცემა, წერილებისა და საქმის ბარათების შედგენა და აგრეთვე ადვილ თემებზე თხზულებათა წერა.

რუსული ენა. ბავშვთათვის შესაფერ მოთხრობების განმარტებითი კითხვა, წინაკითხის თავის სიტყვით გადმოცემა; მიცემულ კითხვებზე შეგნებულად გადმოცემა შინაარსისა და აგრედვე მათი წერილობითი გამოხატვა.

ანგარიში (დედა-ენაზე). განმეორება და გაერთიანება გავლილის მასალისა, რომლის დროსაც ყურადღება არითმეტიკულ ამოცანების სხვადასხვა მოქმედებით აღსნა-განმარტებას უნდა მიექცეს. გაკვეთილთა რიცხვი კომისიამ ასე გაანაწილა:

კანუ. I: სამღრთო სჯული—3, დედა-ენა—8, რუსული ენა—7 (იანვრიდან), ანგარიში—6, სულ 24 გაკვეთილი.

კანუ. II: სამღრთო სჯული—3, დედა-ენა—8, რუსული—8, ანგარიში—5, სულ 24 გაკ.

კანუ. III: სამღრთო სჯული—3, დედა-ენა—8, რუსული—8, ანგარიში—5, სულ 24 გაკ.

კანუ. IV: სამღრთო სჯული—3, დედა-ენა—8, რუსული—9, ანგარიში—4, სულ 24 გაკ.

ერთკლასიან სკოლის დანარჩენ კითხვათა შესახებ, კომისია შემდეგ აზრს დაადგა: 1) დედა-ენის სწავლება ჩაბარდეს პედაგოგიურად მომზადებულ კაცს; 2) ერთი და იგივე კაცი მხოლოდ ორ განყოფილებაში ასწავლიდეს; 3) იმ სკოლებში, სადაც სწავლა ორ წელიწადს გრძელდება, უნდა იხელმძღ-

ვანელიონ ოთხ-წლიან სკოლის ორის პირველ განყოფილებებს პროგრამით; 4) პირველ-დაწყებით სკოლებში, სადაც კი შესაძლებელია, უნდა ასწავლონ: გალობა საერო და უმთავრესად საეკლესიო; აგრეთვე სასურველია, ადგილობრივ პირობების მიხედვით მოწოდებულ პრაქტიკულად შეასწავლონ ესა თუ ის დარგი მეურნეობისა; 5) სასურველია, რომ მასწავლებლებმა მოწოდებები სასიყრდნოდ წაიყვანონ ხოლომე ფიზიკურ ვარჯიშობისთვის და აგრედვე ბუნებისა, სამშობლოსა და სხვათა შესასწავლად; 6) საჭიროა, რომ ბავშვები წიგნაკების კითხვას მიეჩვივნენ რუსულსა და სამშობლო ენაზე, რისთვისაც სკოლებთან საბავშვო ბიბლიოთეკები უნდა დაარსდეს.

**მარტის პროექტის შესაბამისად
წარმომადგენლების არჩევა***

1. საერო და დაწესებულებათა პროექტის შესაბამისად უკველ გუბერნიაში (ან ოლქში) უნდა შესდგეს ადგილობრივ მცხოვრებთა წარმომადგენლებისაგან სამაზრო და საგუბერნიო (ან საოლქო) საბჭოები; ზაქათალისა და სოხუმის მაზრებში მხოლოდ სამაზრო საბჭოები.

როცა გამოირკვევა დრო და ადგილი ამ საბჭოების შეკრებისა, გუბერნატორი განკარგულებას მოახდენს მათ მოწვევის შესახებ.

2. სამაზრო საბჭო შესდგება წარმომადგენლებისაგან, რომელნიც აირჩევიან: ა) კერძო მემამულეთაგან, რომელნიც სოფლის საზოგადოებას არ ეკუთვნიან; საჯარო და სამარეწველო დაწესებულებათა პატრონებისაგან და იმ გლეხ-მესაკუთრეთაგან, რომელთაც ნადელს გარეშე აქვთ კიდევ მაზრაში მამული; ბ) ქალაქთაგან და გ) სოფლის საზოგადოებათაგან. ამ საბჭოებში მონაწილეობას იღებენ წევრის უფლებით გადასახდელ ინსპექტორები, მიწათმოქმედებისა და საუფლისწულო უწყების წარმომადგენელი და მომრიგებელი შუამავალინი.

3. პირველ ჯგუფის (?) წარმომადგენლებს

*) ამტკიცებულია 3 აპრილის ნამესტიხაის კონგრესისგან-დაშკოფისკან.

ასარჩევად შესდგება წინ და წინი და ორი ამომრჩეველი კრება.

1. ამ კრებაში მონაწილეობის მიღების ნება აქვთ: 1) ყველა მემამულეთა სახაზინო პალატის სით; 2) ქალაქს გარეშე უძრავ მამულების პატრონთ, რომელთა ხსენებული მამული დაფასებულია არა ნაკლებ 15 ათასი მანეთისა (ბაღებისა, წიქვილებისა, აბრეშუმის ქარხნებისა და სხვა) იმ ვაჭართა და მრეწველთა, რომელთაც 1905 წელს აიღეს საჯარო ან სამრეწველო მოწმობა: საჯარო — 1-ლისა და მე-2 რიგის, სამრეწველო 2-ლის, მე-2, მე-3, მე-4 და მე-5 რიგების. ვინც კრებას ვერ დაესწრება, სხვას ხმას ვერ გადასცემს.

შეინაშნა ა) ჩერომ. გუბერნიისა, სოხუმის ოლქსა და ბათუმის ოლქში კერძო მემამულეთა კრებაზე ისინიც მიიღევენ მონაწილეობას, ვისაც ეკუთვნის ვერც წოდებული საკულტურო მიწები და სააგარაკო ადგილები. ბ) ბათუმისა და ყარსის ოლქში კრებებში ისინიც იღებენ მონაწილეობას, ვინც საჯარო გადასახადს იხდის მიწაში.

გ) ის მემამულენი, რომელთაც სხვა და სხვა მაზრაში აქვთ მამული, იქ მიიღებენ მონაწილეობას სადაც მოიხურებებენ; ხოლო თუ შესაძლებელი იქნა, ყველა მაზრაში, სადაც მამული აქვთ.

5. საარჩევნო კრებაში მონაწილეობის მისაღწევად მემამულეები მოწვეულ იქნებიან იმ საშუალებით, რომლითაც შეიძლება საქმის დაჩქარება. იმ ადგილებში, სადაც თავდა-აზნაურთა დაწესებულებათა, მემამულეთ მოწვევენ თავდა-აზნაურთა წინამძღოლნი, სადაც ასეთი დაწესებულება არ არის — მაზრის უფროსნი.

6. წინდაწინმა კრებამ თავდაპირველად უნდა განიხილოს სახაზინო პალატის მეტრ შედგენილი სია, რომლის შევსებაც და შესწორებაც შეიძლება წარმომადგენელ საბუთების თანახმად ან განცხადებით, რომელიც მეზობლებისაგან იქნება შემოდგომი. ამ სიებში, რამდენადაც შესაძლებელი იქნება, უნდა აღინიშნოს რა სწავლა მიუღია მემამულეს — მებატრონეს და იცის თუ არა რუსული ენა.

ხსენებულ სიების გარჩევასა და კრებებზე მონაწილე პირთა აღნიშვნის შემდეგ, კრება ორ ნაწილად იყოფება: ა) იმ მემამულეებზე, რომელთაც ერთ მაზრაში 72 დესეტინაზე მეტი აქვთ ტფილისის და ქუთაისის გუბერნიაში და 100 დესეტინაზე მეტი

განჯის, ერევნის და ბაქოს გუბერნიებში და ბ) იმ მემამულეებზე, რომელთაც 72 დესტინაზე ნაკლები აქვთ (ქუთ. და ტფ. გუბ.) ან 100 დესტინაზე ნაკლები (განჯის, ერევნის და ბაქოს გუბერნი.).

შენიშვნა: ჩერნომ. გუბ., აგრეთვე ბათუმის ყარსის, დაღესტნის, ზაქათალის და სოხუმის ოლქებში ასეთი დაყოფა კრებისა არ მოხდება.

7. როდესაც კრება ნაწილებად დაიყოფა, უნდა შესდგეს ორი საარჩევნო კრება (მსხვილისა და წვრილი მემამულეებისა), რომელნიც დაუყოვნებლივ შეუდგებიან იმდენის წარმომადგენლის არჩევას, რამდენიც აღნიშნულია მემამულეთა თითოეულ ნაწილისთვის ცალკე განსაკუთრებით ნუსხაში, რომელიც დართული აქვს ამ ინსტრუქციას.

შენიშვნა: თუ საარჩევნო კრებაზე რაიმე მიზეზის გამო მხოლოდ იმდენი ამომრჩეველი და ან იმაზე ნაკლები გამოცხადდა, რამდენი წარმომადგენელიც არჩეულ უნდა იქმნას საბჭოსთვის, ამ შემთხვევაში ყველა კრებაზე გამოცხადებული პირი ჩაითვლება არჩეულად სამაზრო საბჭოს წარმომადგენლად.

8. იმ ქალაქების მხრივ, რომლებშიაც შემოღებულია საქალაქო დებულებები, წარმომადგენლებს აირჩევს ქალაქის საბჭო ან რწმუნებულთა კრება; იმ ქალაქებსა და დაბებში*, სადაც, თუმცა საქალაქო დებულება არ არის შემოღებული, მაგრამ მაინც დაწესებულია საერობო გადასახადები ქალაქის უძრავ ქონებაზე, საბჭოს წარმომადგენლებს ირჩევენ ყველა სახლის პატრონები და აგრეთვე ის პატრონები სავაჭრო და სამრეწველო საქმისა, რომელთაც აღებული აქვთ სავაჭრო და საწარმოო მოწმობანი პირველის სამის რიგისა და სამრეწველო პირველის ექვსისა.

წარმომადგენლების არჩევის შესახებ დადგენილებანი საქალაქო საბჭოებისა ან რწმუნებულთა კრებებისა დაუყოვნებლივ უნდა გადაეცეს სათანადო მაზრის უფროსს.

შენიშვნა: თუ საბჭოს ან რწმუნებულთა კრების სხდომა არ შესდგა, მაშინ ქალაქის მცხოვრებთა წარმომადგენლებად სამაზრო კრებებში იქნებიან ქალაქის მამასახლისი და გამგობის წევრნი.

ალექსი ბერს

(მისი წერილის პასუხად.)

მამა! მივიღე თქვენი შაირი, ესოდენ სათნო და სასურველი, რომელიც ოხვრა და გოდების ჟამს არს უებარი სწეულთ მკურნალი.

—

სურვა ზეგარდმო მადლით ცხებული ლოცვით მოძღვნილი თქვენმიერ წმინდა, ცოდვილის ჟამის გულის მეოხი, ჩემდა ნუგეშად დღეს მომივილინდა!

—

დღეს ბნელსა შარათ სელის მიმდინარებს ვის არ სჭირია მადლი-მოძღვრება? ოდეს უკუნმა სძლია ნათელი, და მის სხივები თან-და-თან ჰქრება!

—

ამ დროს თქვენმა ხმამ მადლით აღვისილა, მინათლ სეტყაჲ გონება-გული, რა ენახე ბრძნული სიტყვები თქმული, ზე აღმამფრენი, ცად მიზილული.

—

კურთხეულ ბავით აქებთ ჩემ ნაწერს, რომ გულწრფელობით არსო წართქმული, და იმით გიყრდნობს ჩემდამი პატივის ჩემ სუსტ კალამის გამოსახული.

—

გმადლობთ მამაო, რომ მომიძღვენით ლოცვა-კურთხევა მამობრიული; ნება მიბოძეთ წმიდა მარჯვენას დაგაყრდნო ბავე და გრძნობით გული.

—

და ეს უღირსი მონა მოწაფე თქენისევე მადლით აღფრთოვანებული,— ღმერთსა სთხოვს გექმნესთ სიმხნე-სიმრთელი, ჩვენს დასაცველად მოვილინებული.

—

რომ თქვენს მავალითს მიმბაძველები ბვერი ცყოლოს შემეცნებული; შენ განგვიახლო, შენით მოვიკმადლნეს ძველი ივერთა წმიდა „კრებული“!..

თ. როსტომი—გუქა ჩიქავანია.

შურნალ-გაზეთებიდან.

აპონიას ჯანას მატყელებს ზნაძანას ოღქას და ჩრდილოეთ კორეასა. „რუსკია ველომოსტი“-ს სახებდრო მიმოხილველა ბ-ნი ს. კ. დაწვრილებით ასწერს იაპონელების მოქმედებას პრიმორის ოლქსა და ჩრდილოეთ კორეასა: «სახალინის სამხედრო გუბერნატორის გენ. ლიაპუნოვის დატყვევების შემდეგ. პატარ-პატარა რაზმების წინააღმდეგობას, რასაკვირველია, აზრი აღარ აქვს, მით უმეტეს, რომ იაპონელები ამ რაზმებს ჯარად არ-კვი თვლიან და უბრალო მემამოხებდად აგდებენ. რაკი სახალინის დაპყრობა ვათავდა, იაპონიის მერვე, ანუ სახალინის არმიის უფროსმა გენ. ხარაგუჩიმ, ეტყობა, გადაწყვიტა უფრო გაბედულად შეუღღვს პრიმორის ოლქის ნაპირების დაქერას ვლადივოსტოკსა და აშურის შესართავს შუა. მართალია იაპონელებმა 11 ივლისს დაქვირილი დევასტრის პოსტი 23 ივლისს ისევ დასცალეს, მაგრამ ივლისის გასულს, ეტყობა, ისევ დაიჭირეს და იქ ეხლა უფრო მეტი ჯარი გადაიყვანეს. 26 ივლისს იაპონელებმა დაუბრკოლებლივ გადაიყვანეს ჯარი პრიმორის ოლქის ნაპირას იმპერატორის ნავთ-სადგურში, იმპერატორ ნიკოლოზის კონცხთან, 250 ვერსტზე დე-კასტრის პოსტიდან სასმრეთით და კონსტანტინეს პოსტი დაიჭირეს; იქ მდგომმა რუსის რაზმმა პოსტი დასცალა და უკან დაიხია. იმპერატორის ნავთ-სადგური მშვენიერ პორტს წარმოადგენს, მშვენიერადაა დაცული ქარი-საგან, ნაპირებთან 30 ფუტამდე სიღრმე აქვს და მხოლოდ 4 თვეს იყინება. ყირიმის ომის დროს აქ ფრეგატი „პალადა“ (რომელზედაც მწერალი გონჩაროვი მოგზაურობდა) თავის კამანდისაგანვე იყო ჩაიბრუნო. იმპერატორის ნავთ-სადგურის დაქერას არა აქვს ისეთი სტრატეგიული მნიშვნელობა, როგორც დევასტრის ბუხტის დაქერას: იმპერატორის ნავთ-სადგურის ნაპირას გადაყვანილი ჯარი ვერ იმოქმედებს ხმელეთზე, რადგან იქაური მხარე სრულიად უდაბური და უგზოა; იქ დიდ მანძილზე მარტო ოროჩები (ადგილობრივი ხალხი) დაწრწიან პრიმორის ოლქის ნაპირას ამ ვამად გენ. ხარაგუჩის ჯარს ეტყობა, სამი ადგილი უჭირავს: დე-კასტრის ყურე—ჩრდილოეთით, იმპერატორის ნავთ-სადგური—შუაზე და წმინდა ოლგას ბუხტი—სამხრეთით.

ჩანეთას და აპონიას კავშირად. ევროპელები

და ამერიკელი დიპლომატები აცხადებენ: დანამდვილებით გავიგეთ, რომ იაპონიამ და ჩინეთმა საკავშირო ხელშეკრულება დასდეს. ოფიციალურად ამ კავშირს შორეულ აღმოსავლეთში მშვიდობიანობის დამყარების შემდეგ გამოაცხადებენ. ჩინეთი აუარებელ კონცესიებს აძლევს იაპონიას. სამაგიეროდ იაპონია ჩინეთს კონსტიტუციის შემოღებაში დაეხმარება და რამდენსააღ მილიონ სალდას გაუწვრთნის. მიზანი ამ კავშირისა ის არის, რომ იაპონიამ და ჩინეთმა, ადრე იქნება თუ გვიან, მთელი აზია უნდა განათავისუფლონ პოლიტიკურად და ეკონომიურად ევროპისაგან, განახლოონ ძველი კულტურა და ამ მხრით ევროპის ადგილი დაიჭირონ მთელ ქვეყანაზე. დიპლომატების აზრით, ოციოდე წლის შემდეგ იაპონიასა და ჩინეთს ისეთი მძლავრი და უძლველი მხედრობა და ფლოტი ეყოლებათ, რომ მთელი ევროპა ვერ გაუმკლავდება «ყვითელ კანიან მიომუნებს», იმ მიომუნებს, რომელთაც ვაფანგოუსა, ლიაოდუნსა, ტიურენჩენსა, შანჯია, მუკდენსა, პორტ-არტურსა და ცუსიმასთან გენიოს ოიამასი, კუროკისა, ოკუსი, ნოძუსი, ნოგისა, კავამურასა და ტოგოს დახმარებით «მიომუნთა» დროშა ააფრიალეს და ცხადდ დაამტკიცეს, რომ ცივილიზაცია, კულტურა, მეცნიერება და განათლება მიმავალში ევროპიდან აზიაში გადავა და ამოავალ მზის ქვეყანაში დამკვიდრდება (რ. ს.).

*** * *
ზავა აპონიელებთან.** როდესაც ზავის შესახებ მოლაპარაკება დაიწყეს რუსებმა და იაპონელებმა, ზოგიერთმა რუსულმა გაზეთებმა ყვირილი მორთო: „ერთ გოჯ ადგილსაც ნუ დაუთმობთო, ერთ გრომ ფულს ნუ გავიღებთო, ამის მიცემას ჩვენი გაწყვეტა გვირზენია!...“
ამას ამბობდენ ისინი, ვინც ომის დაწყების დროს, თამამდ გაიძახოდა.

„ტოკიოსზე გადავკარგეთ იაპონელები, სერიოზანხით მათ, დამარცხებულ იაპონელებს ტოკიოში მოვაწვრინეთ ხელი ზავის პირობებზეო.“
ეს გაზეთები ორივეჯერ შემცდარი გამოდგენენ, — გამარჯვების მაგიერად რუსების ჯარი სამავალითოდ დამარცხდა, ახლაც ზავის პირობის ძალით, იაპონელებმა რუსებისაგან ფულიც და ადგილიც საკმაოდ მიიღეს.
მართალია, ტელეგრამების ორივე სააგენტო

დღის ამბით აუწყებდა მთელ კაცობრიობას,—ვიტ-ტუმ გეიმარჯვალა, იაზონელებს ზავით არაფერი არ ერგებოდა, მაგრამ ახლა, როდესაც დებეშში დაწვე-რილებით შეგვატყობინა ზავის პირობები, ყველასათვის ცხადია, რომ „ზოგიერთი რამ“ მაინც წაიღეს იაზონელებმა.

მთელი ლიალუნის ნახევარ-კუნძული ტ პორტ-არტური იაზონელების ხელში გადადის.

ნახევარი სახალისი იაზონელების შეიქმნა. ფულად 150,000,000 მანათი.

მანჯურიაში რკინის გზის დიდი ნაწილი. თევზაობის უფლება ზღვის პირას და სხვა-და-სხვა. ეს, ზოგიერთების სიტყვით, „არაფერია“! ლიალუნის ნახევარ-კუნძული და პორტ-არტური,—ეს შეიქმნა ომიანობის პირველი მიზეზი.

როდესაც იაზონელები ჩინეთთან ომიანობდნენ, პორტ-არტური აიღეს, მაგრამ რუსები ამის წინა-აღმდეგი შეიქმნენ და გამოაცხადეს, —პორტ-არტური ჩინეთის საკუთრებად უნდა დარჩესო, შემდეგ კი, როდესაც იაზონელებმა მართლაც დაუბრუნეს დაქვრივი ადგილები ჩინეთს, რუსეთმა, მთელი ლიალუნის ნახევარკუნძული ჩინეთისაგან იჯარით აიღეს, იქ ციხე-სიმაგრეები ააგო, რკინის გზა გაიყვანა და საზოგადოდ ფეხი მოიმაგრა იმ ადგილებში, პორტ-არტური ისეთი სტრატეგიული პუნქტია, რომლის მნიშვნელობას ყველა აფასებდა იმ დროს, როდესაც იგი რუსების ხელში იყო და ეშვი არ უნდა—ამ ადგილის თავისი სტრატეგიული მნიშვნელობა არც ეხლა დაეკარგება.

ნახევარ სახალისის დაქვრით, ლიალუნზე გაბატონებით იაზონია აზიის აღმოსავლეთ ნაპირების ნამდვილი ბატონი შეიქმნა, ისეთი ბატონი, რომელსაც ახლა იქ ვერაინ ვერ გაუშკლავდება.

დღის ამბით გამოაცხადეს, იაზონიამ აღარ მოითხოვა, რომ რუსებმა შეამცირონ თავიანთი სამხედრო ძალები შორეულ აღმოსავლეთშიო და ის კი არ უთქვამთ, რომ სამხედრო გემებისთვის რუსებს იქ შესაფერი ნავთსადგური არ შერჩენიათ, რომ თვით ვლადივსტოკიდან ზღვაში გასვლა იაზონელების სურვილის წინააღმდეგ არც ერთ გემს არ შეეძლება, რადგანაც ყველა სრულე იაზონელეების ხელშია. ხმელეთზე კი დიდ ძალი ჯარის შეგროვება და აქ დატოვება ფულის მხრივ საძნელო არის და უნაყოფოც, რადგანაც კუნძულებზე მყოფ

იაზონიის დამარცხება ხმელეთზე არ შეიძლება. რუსეთს ზღვისაკენ გზა გადაჭრილი აქვს, ამ გზის გასასვლელი იაზონელებს გადაეცა. ამით მოისპო რუსების გავლენაც შორეულ აღმოსავლეთსა და ჩინეთშიაც. იაზონელებმა ამ ზავით მიაღწიეს საწადელს,—რუსები, როგორც მოქიშვე, ჩამოიშორეს.

რა მოიგეს კიდევ ამ ზავით იაზონელებმა? გავლენა აღმოსავლეთ აზიაში, ახალი გემები, რომელიც მათ ტყვედ წაიყვანეს, ან ხელში ჩაივდეს პორტ-არტურში.

იაზონიამ, როგორც ხმა დადის, ჩინეთიდან დიდძალი ფული უნდა მიიღოს მანჯურიის დაბრუნებაში, და საკვირველია,—სწორედ იმდენი, რამდენსაც სთხოვდა რუსეთს კონტრიბუციად...

იაზონიამ ხმელეთზე გადმოიღვა ფეხი... წინადაკუნძულებზე თუ იყო, ახლა ხმელეთზედაც აქვს თავისი სამფლობელო და ეს ხომ მისი პირველი ბიჯია, აქ მას მეზობლად რუსეთი ჰყავს, ან უკედ რომ ვთქვათ, რუსეთის ის ნაწილი, რომელიც იაზონელების მონათესავე ხალხებით არის დასახლებული.

ვის შეუძლიან თქვას, რუსეთმა ამ ზავით არაფერი არ დაუთმო იაზონელებსაო?... (ივ.)

ახალი ამბები და შენიშვნები.

პაპასიანაში მის უდიდებულწმინდის ნამოსახლარის ბრძანებანი

I.

3 აგვისტო, 1905 წ. მივეზგზავრები-რა ამაღლეს ჩრთილოეთ კავკასიაში, წინადადებას ვაძლევ ჩემს თანაშემწეებს—სამოქალაქო, სამხედრო და საპოლიციო ნაწილების მმართველთ—სანამ ტფილისის გარედ ვიქნები, შეუდგნენ დამოუკიდებლად მართვა-გამგეობის საქმის აღსრულებას, მაგრამ იმ პირობით, რომ მთავარი ხელმძღვანელობა მე მრჩება; განსაკუთრებულსა და საჩქარო შემთხვევაში, აგრეთვე თუ საქმე რამდენსამე უწყებას შეეხება, ვურჩევ ჩემს თანაშემწეებს გამართონ თათბირი უფროს თანაშემწის თავმჯდომარეობით. სამოქალაქო უწყების სხვადასხვა დაწესებულებათა უფროსნი თავიანთ მოხ-

სენებებს წარუდგენენ ხოლმე ჩემს თანაშემწეს ტ. ს. სულთან-კრიმ-გიორვის.

II.

თუ კავკასიაში პოლიციის გამგე ტფილისიდან წასული იქნება, წინადადებას ვაძლევ იმის კანცელარიის მმართველის თანამდებობის აღმასრულებელს გუროვიის ურთიერთობა იქონიოს პოლიციის გამგის საქმეების გამო ყველა სათანადო დაწესებულებთან და პირებთან და აწარმოვოს ყველა საქმეები გენ.-მაიორის შირიკინის დარღვება-რჩევის თანახმად.

III.

უმაღლესის ბრძანებით ჩემთვის მონიჭებული სფუფლების თანხმად ამიერიდან ვსაბო სამხედრო წესებს ქალაქ ქუთაისს, ფოთსა და ქუთაისის გუბერნიაში, რომელიც შემოღებული იყო მინისტრთა კომიტეტის უმაღლესად დამტკიცებულ დადგენილებათა თანახმად 21 თებერვალსა და 9 მარტს.

ამიტომ ვანთავისუფლებ გენ.-ლეიტენანტს თ. ჯამბაკურიან-ორბელიანს ქუთაისის, ფოთის და ქუთაისის გუბერნიის, ბათუმის და კენტრიშის ნაწილის გენერალ-გუბერნატორის თანამდებობის აღსრულებისაგან და წინადადებას ვაძლევ ბათუმის ოლქის სამხედრო გუბერნატორს გენ.-მაიორს ფონ პარკაუს ეხლავე შეუდგეს ბათუმის ქალაქისა და კენტრიშის ნაწილს გენ.-გუბერნატორის თანამდებობის აღსრულებას იმ უფლებით, რომელიც აღნიშნულია სამხედრო წესდებულ. მე-19 მუხლში. ამასთანავე გენ. მაიორის ფონ-პარკაუს გამგებლობას ექვემდებარებიან ყველა ის ჯარები, რომელნიც გაიგზავნებიან ბათუმსა და კენტრიშის ნაწილში და ისინიც, რომელნიც ამ ჟამად დგანან ხსენებულს რაიონში.

კავკასიაში მის უდადეგუფესობის სამესტინაიკი გრანდუა ვორანცოვა-დამკოვაი.

* * როგორც მთავარ შტაბის ცნობებიდან სჩანს, წილს სამხედრო სამსახურში მთელ რუსეთში მიიღებენ 375,346 კაცს. ტფილისის გუბერნიიდან მიიღებენ 3,402 კაცს, ქუთაისისა — 3,611, ერევნისა 2,720, ვანჯისა — 1,764, ბაქოს — 440, ბათუმის ოლქიდან — 43 და ყარსის ოლქიდან — 546, სულ ამიერ კავკასიიდან — 12,189 კაცს.

* * როგორც აღექანდროპოლიდან გვატყობინებენ, ამ დღეებში რკინის გზით გაგზავნილს სოჯახო ავიჯში აღმოაჩინეს ათას რვაასი სასროლი ტყვია.

* * ნამესტნიკმა ნება დართო საცენზურო კომიტეტს ხელ-ახლო გადათავაღიეროს კავკასიის უმაღლეს მთავრობის განკარგულება ქართულ ენაზე ყორნის გადმოთარგმნის შესახებ.

* * ნამესტნიკმა ნება დართო ნაფიც ვეკილის თანამშემწეს ლ. ლ. ბატაძეს, გამოსცეს ტფილისში ყოველ დღიური გაზეთი ქართულ ენაზე — „ახალი დროება“.

* * გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსად ნამყოფი დიმიტრი ტაშვენტის ეპისკოპოსად დაუნიშნავთ.

* * 4 აგვისტოს, ექსარხოსის თავმჯდომარეობით, მოხდა სხდომა სასინოლო კანტორისა. ექსარხოსმა, სხვათა შორის, მოისმინა განცხადებანი საექსარხოსოს ბლაღოჩინ-მღვდლებისა რომელთაც სასულიერო მთავრობასთან კავშირი შესწევითეს და თავიანთ თანამდებობაზე ხელი აიღეს. საბჭო ვერავითარ გამორკვეულს გადაწყვეტილებას ვერ დაადგა.

* * კავკასიის ნამესტნიკს, როგორც „თფ. ლი.“ გადმოგვცემს, უბრძანებია გენ. თავ. ამილახვარისათვის გააუქმოს გორის მაზრაში დაარსებული თავდაზნაურთა მილიცია.

* * ტფილისის მაზრის წინწყაროს სოფლის საზოგადოებას ამას წინად ყრილობა მოუტდენია საქირ-ბოროტო საქმეების გამოსარკვევად. სხვათა შორის, ამ ყრილობაზე საზოგადოებას განუზილავს სხვა-და-სხვა საქირებებისათვის მოკრებულ ფულის ანგარიში. აღმოუწინაით სოფლის მოხელეთა ბოროტ მოქმედება და საზოგადო ფულის გაფლანგვა. საზოგადოებას დაუდგენია განაჩენი და ეხლა შეამდგომლობს საგუბერნიო მთავრობის წინაშე, რომ ბოროტ-მოქმედების ჩამდენნი უსათუოდ სამართალში იქმნენ მიცემულნი.

* * დ. ჭაათურა. 30 ივლისს, დილით, შავი ქვის მწარმოებელს პერსენკას ხუთი შეიარაღებული კაცი თავს დაეცა და წაართვა 10,000 მ. ეს ამბავი მსწრაფლ გავრცელდა ხალხში. აუარებელი მუშა მოედო არე-მარეს ყაჩაღების დასაქვრად. ერთი ყაჩაღი დასჭრეს რევოლვერით, სამი დაიჭირეს, ხოლო ერთმა გაქცევა მოასწრო. ყაჩაღები დაქვრაში ადგილობრივ პოლიციასაც უნდოდა მონაწილეობა მიეღო, მაგრამ, როგორც-კი გამოცხადდა ბოქაული დარაჯებით, მაშინვე ხალხმა უკან გააბრუნა. შეპყრობილი ყაჩაღები ხალხმა თავის დარაჯს ჩააბარა და მეორე დღეს საქმის გარჩევას შეუდგა. ფულცი

სრულიად იზოგნეს და გაატანეს კუთვნილებისამებრ გარდასაცემად, მაგრამ, დახე ბედს, —ორი ხუთსიანი გაქპრა გზაში. დანაშაულთა გასამართლებას რამდენიმე ათასი კაცი ესწრებოდა. საქმის გამოკვევვის შემდეგ ხალხს უნდოდა სასჯელი გამოეცხადებინა ყაზალებისთვის. მაგრამ ამათ გაპარვა მოასწორეს. ამ ამბავმა ხალხში დიდი მოთქმა-მოთქმა გამოიწვია. (ივ.)

* იმერეთის ენარქიალური ქალების სასწავლებლის საბჭო აცხადებს, რომ ეკზამენები დაიწყება 16 აგვისტოდან და გაგრძელდება 6 სექტემბრამდე. მისაღები გამოცდა მოხდება 5 და 6 სექტემბერს. ერის კაცის შვილები და სხვა ენარქიებისა არ მიიღებინ სანამ სწავლის უფლებისათვის ხვედრ ფულს არ წარმოადგენენ.

* ჩვენ შევეტყუეთ, რომ სინოდალნი კანტორაში აღუძრავთ კითხვა ბლაღოჩინების კენჭის ყრით არჩევაზე. სწორეთ დრო არის. გლახებში შემოიღეს კენჭის ყრა, მაგრამ სამღვდლოებას კიდევ არა აქვს ნდობა სასულიერო მთავრობისაგან!..

* ხმებია, რომ რუსეთის მთელი სასულიერო წოდება რამდენიმე სამიტროპოლიტოლ განიყოფა და თვითოეულ ოლქს ავტონომიური მართვა-გამგეობა მიენიჭება. თუ ეს ხმა გამართლდა იმედია საქართველოს ეკლესია ერთ ოლქად იქნება აღიარებული.

* კავკასიის სამოსწავლო საოლქო მზრუნველმა შეატყობინა საქალაქო და პირველ დაწყებითი სკოლების უფროსთ, რომ 1881 წლის დებულება ადგილობრივ ენების სწავლების შესახებ ისევ ძალაში რჩება და მტკიცედ უნდა იყოს ასრულებული.

* «ივერია»-ს პეტერბურგიდან ატყობინებენ, ამჟამად უწმ. სინოდში ირჩევა საკითხი ივერიის ეკლესიის ავტოკეფალიის შესახებ.

* გურია-სამეგრელოს სამღვდლოების დებუტაციამ, სხვათა შორის, ექსარხოსს შემდეგი მოთხოვნილებანი წარუდგინა: მიენიჭოს ქართულს ეკლესიას დამოუკიდებლობა, არსებულ სკოლების ტიპი შეიცვალოს, სამეგრელოს სასულიერო სასწავლებლის ზედამხედველი ნარბეკოვი დათხოვნილ იქნას, ვერედვე დათხოვნილ იქნას გურია-სამეგრელოს კონსისტორიის მართველი ავტონომივი და სხვ. (ივ.)

* თანახმად სინოდის მოწერილობისა, ტფილისის სასულიერო სემინარიის გამგეობას მწჯელობა

ჰქონდა სემინარიიდან დათხოვნილ მოწაფეთა მიღების შესახებ. გამგეობის უმრავლესობას, 4 კაცს, მხოლოდ იმ მოწაფეთა მიღება უნდოდა, რომლებიც, მათის აზრით, კეთილსაიმედონი არიან. გამგეობის სამი წევრი კი, სახელდობრ: მღ. კ. ცინცაძე, მასწავლებელი ი. ფერაძე და ალ. ხმელესკი, თხოულობდნენ: ყველა შეგირდები უკლებლივ — არეთლობის მეთაურნიც კი — დააბრუნოთ, და ეს მოთხოვნა ჟურნალშიაც შეიტანეს. ჟურნალი ებ. ვეთიმეს წარედგინა დასამტკიცებლად. ეპისკ. ვეთიმე შუამდგომლობს სინოდის წინაშე, გამგეობის 3 წევრის აზრი შეწყნარებულ იქმნეს.

* 30 ივლისს სოფ. ალაგირში, ეპისკოპოსის ნება-დართვით, ჩრთილოეთ-ოსეთის სამღვდლოებას კრება ჰქონდა, და შემდეგ მოთხოვნილებანი შეიმუშავა: 1) მოსპოს ყველგვაგარი სასყიდელი, რომელსაც ამჟამად მათ ოსები აძლევენ, და დაენიშნოთ მათ მთავრობისაგან ჯამაგირები: ბარში მღვდლებს წელიწადში 1,200 მან., დიაკვნებს — 400 მანეთი, მთაში მღვდლებს — 1308 მ. და დიაკვნებს — 450 მ., 2) ოსეთის საეკლესიო სამრევლო სკოლები სახალხო სკოლებად გადაკეთდეს და სამშობლო ენაზე სწავლა სავალდებულო იყოს; 3) შემოდებულ იქმნას საყოველთაო სწავლა სახელმწიფო ხარჯით; 4) სასულიერო პირთა ტანისამოსი შეეცლილ იქმნას ევროპიულ ტანისამოსზე; 5) ნება მიეცეთ სასულიერო პირთ სამსახურიდან თავისუფლად გადადგენ და სხვა.

* პეტერ. ვაზეტა“-ს სიტყვით, საერო განათლების სამინისტრომ უკვე შეადგინა ახალ საუნივერსიტეტო წესდების ძირითადი მუხლები. ყველა უმაღლეს სასწავლებელს ეძლევა სრული ავტონომია სამოსწავლო საქმეშიაც და სამეურნეოშიაც. პროფესორებსა და სხვა მოსამსახურეებს ირჩევენ და აღმინისტრაციაც დამოუკიდებელი იქნება. ახალ წესდებას სამინისტრო სახელმწიფო სათათბიროს წარუდგენს, მაგრამ, რადგან სათათბიროს მოწვევა მეტად დავვიანდება, სამინისტროს აზრად აქვს წინდაწინვე გამოაცხადოს წესდების შინაარსი და სავსებით უარ-ჰყოს 1884 წლის წესდება (რ. ს.).

* 23 აგვისტოს, ქუთაისის საოლქო სასამართლოს არქივი გამარცხეს: წაიღეს ორმოცამდე რევოლუციური, ბერძანეები, ხმლები, ხანჯლები. ზოროტ-მოქმედნი მიიმაღნენ.

* * ბაქოში მომხდარ სისხლის ღვრის ამბების შესახებ „კავკას“-ს შემდეგი დეპეშა მოუყვია: ბალახანასა და შავ ქალაქს ცეცხლი აქვს მოადებული. პოლიცემისტეტრის სამჯერ ესროლეს. თოფის სროლა ღამე ისევ გაძლიერდა.

* * მანთაშვილის კანტორამ დეპეშა მიიღო, რომ საბუნჩა, ბალახანასა და რომანაში ყველა „ვიჰეკები“ გადამწვარა.

* * საქართველოს ექსარხოსმა გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსად უწმი. სინოდში დასამტკიცებლად წარადგინა წვევრი ქართლ-კახეთის სინოდალურ კანტორისა არქიმანდრიტი გიორგი (აღადაშვილი).

* * „რუსი ინვოლიდ“-ის უკანასკნელ ნომერთან ერთად დაირგდა მე 59 სია ომში მოკლულ და დაჭრილ საღდათებისა. სხვათა შორის ამ სიაში მოქცეულნი არიან ქუთაისის გუმბერნიის ზუგდიდის, სენაკისა და რაჭის მაზრის მცხოვრებნი, ბრიანსკის მე-25 ქვეთა პოლკის საღდათები. როგორც სიიდან სჩანს, მომკვდარან შემდეგი საღდათები: დიმიტრი სიმონია, გრიგოლ გალობიანი და პავლე კონყარია; უკვალოდ დღეობა: ბარზალო მიქაია, თევდორე რუჩო, ანტონ უბირია, ტიმოთე ქარაბოტა, ზოსიმე ცარელუა, თედო შენგემია, გენატე რერემუა, ათანასი ჯიჯირნალია, ვასილ მელკანია და ალექსანდრე პოჩკორია; დაიჭრნენ: კუტარია გარმელია, ონისიმე ბუნაგა, კირილე ცოცარიძე, არსენ პანასკერია, ზარარია ანჩილაგა, ჯიბლო სიქონაგა, თედო შენგელია, კონსტანტინე კუბრაგა, ბესო კუკანია, გრიგოლ კურგარია, ანტონ გარდინია, ვევგენი რუსია, იოსებ უგოზია, იოსებ უსაბელია, იულან ნარსია, ესტატე ქანდარია, ლეონტი ტარტალია, გრიგოლ ცურუულია, პავლე გვაზინიაგა, ვლადიმერ გუგულია, ანტონ ჩიქოვანი, ანტონ ჟვანია და რაჟდენ ახალაია, როგორც ეტყობა, ბევრის გვარი და სახელი გადარეულია.

* * მთავრობას განზრახვა აქვს, ამიერ-კავკასიაში თვითვეულს სოფელს საკუთარი სასოფლო სასამართლო დაუწესოს და საკუთარი მამასახლისი და მოხელეები დაუყენოს. ამჟამად, როგორც ვიცით, რამდენიმესოფლის მართვა-გამგეობა 1 მამასახლისს აბარია.

* * «სინ ოტენსტვას» სიტყვით, უმაღლესმა მთავრობამ გადაწყვიტა: მანჯურიაში მყოფი ჯარი ციმბირში დასახლოს და ცოლ-შვილიც თავის

ხარჯით გაუგზავნოს რუსეთიდან (მ. ვ.).

* * სახელმწიფო საბჭოს უკვე განუზილავს და ლაუმტკიცებია პროექტი განაპირა ქვეყნების წარმომადგენელთა რაოდენობის შესახებ. როგორც «ნაშა ჟინა»-ი გადმოგვცემს, სახელმწიფო სათათბიროსი, ამ პროექტით, კავკასიას ეყოლება სულ 28 წარმომადგენელი. ამჟამად კავკასიაში ათი მილიონი მცხოვრებია, მაშასადამე, თითო წარმომადგენელი მოდის დაახლოვებით 360,000 კაცზე.

* * 25 აგვისტოს, დილის ესე ორ საათზე, გასტეხეს და გაძარცვეს ტფილისში მამა დავითის ეკლესია. ბოროტ-მომქმედებს შურჩევით მოხერხებული დრო, გაუტეხიათ კლიტე და შესულან ეკლესიაში. შიგ ეკლესიაში 20 სხვა და სხვა ყულაბი გაუტეხიათ და ფულად წაუღიათ 50 მამეთამდე. ამას გარდა წაუღიათ 600—700 მანეთის ნივთები; ბარძიმ-ფეშუში, ჯვარი, გვირგვინი, საცეცხლოური და სხვა. დილით ეკლესიაში ყველაფერი არეულ-დარეული უნახავთ.

* * ცნობილი ვოსტორგოვი უმაღლესს სასულიერო მთავრობას, როგორც „კავ.“ გადმოგვცემს, უკვე დაუნიშნავს ახალ აღდგოზე. ვოსტორგოვი სარატოვში გადაუყვანიათ საქათედრო დეკანოზად, ამასთან დაუნიშნიათ იგი აღდგილობრივ სასულიერო კონსისტორიის წევრად «ღუბ. ვესტ.» რედაქტორად.

* * 26 აგვისტოს, სამრევლო სკოლების საოლქო საბჭოს დარბაზში, ეპისკ. ექვთიმეს თავმჯდომარეობით, მოხდა კრება „საქართველოს სასულიერო მოამბის“ მიმართულების შეცვლის შესახებ. კრებას დაესწრნენ სემინარიის რექტორი, არქიმანდრიტი გიორგი, დეკ. მ. ტყემალაძე, სემინარიის მასწავლებლები ე. ვ. ივანოვი, ი. ი. ფერაძე მღვ. კ. ცინცაძე და სასულიერო მასწავლებლის მასწავლებელი ა. ი. ნატროშვილი. კრებას მოხსენდა განსაკუთრებული აზრი ამაღლების ეკლესიის მღვდლის ილ. ჯაშისა, რომელიც კრებას არ დაესწრო. მ. ჯაშის აზრით, ეს ორგანო უნდა გადაეცეს სამღვდლოებს, რომელიც ინახავს ამ ორგანოს და საქმის მოწყობა ჯერჯერობით ჩაბარდეს იმ კომისიას, რომელიც მოწვეული იყო 22 აგვისტოს ექსარხოსთან და რომელსაც მსჯელობა ჰქონდა სამღვდლოებისა და ეპარქიის საქირებაზეო.

ი ს ყ ი დ ე ბ ი ა ნ

დამანოზი ღავით ღამგაზოქისაზან ზადღანილი და ზამოცეაშული წიგნები:

თბილისში, წერა კითხვის გამავრცელებელი
საზოგადოების წიგნის მღაზში, ყვირღლაში—
«მწეფსი» ს რედაქციის ტამაზში.

1. საეკლესიო და ღეთის-მსასურების წიგნები.

- 1. ლოცვანი ნახტუბიანი, გამოცემა
მესამე. მართლ-მადიდებელი ეკლ. უმთავ-
რისი დღესასწაულების ისტორიული მოთ-
ხრობი. ამ ლოცვანში არს მთელი
წლს ტროპარ-კონდაკები, სერობა, პარა-
კლისი ღეთის მშობლია და ზიარების
ლოცვა. აგრეთვე ამ ლოცვნის სრულს
თევთა მტყულებანი აიან ჩართულნი
საქართუ. წმ-დანები მათი ისტორიული
მოთხრობით და ტროპარ-კონდაკებით. ფ.
ყლით 40 კ. და უყლით . . . 30 კ.
- 2. წესი სწეულის ზიარებისა და ცრცელი პა-
ნაშვიდისა, ფსი . . . 10 კ.
- 3. სოცხ ღთა და გარდაცვალებულთა მოს-
სენებელი კონდაკი (კარგის ყლით) ფ. . . 20 —
- 4. ძონდაკი იოანე ოქროპირის წირვისა უყ-
ლით 30 კ. კარგი ყლით . . . 50 >
- 5. შემოკლებული ლოცვანი ანანით და
თორმეტი საუფლო ღღეების ტროპარ-
კონდაკებით ფ. . . 5 >

2. სასწავლო და სახელმძღვანელო წიგნები.

- 1. ღაიგება ხაღმართ სჯულის სწელებანზე,
რომელიც უწმ. სინოდისგან მოწონებუ-
ლია როგორც სასწავლო ხაღმართ სჯუ-
ლის საეკლესიო-სამწეულო და სხვა
პირველ დასაწყის სკოლებში—ფსი . . . 30 კ.
- 2. იგივე ღაიგება ხაღმართ სჯულის სწე-
ლზედ რუსულს და ქართულს ენაზე ხმის
ამაღლებ ს ნიშნებით ყლით ფსი . . . 55 კ.
- 3. ღაწყებითი გაცეფილები ხაღმართ სჯუ-
ლის სწელებანზე, ფსი . . . 15—
- 4. ახალი სასუღიერო კონსისტორიათა წეს-
დებულება—ფსი . . . 40 კ.

5. მღველთათვის საიდუმლოების შესრულებს
ღროს საჭირა ს. ხელმძღვანელო წიგნი—
ფსი ყლით . . . 20 კ.

3. სამეურნადო წიგნები და ღარიგება ჯან- მრთელობის დაცვაზე.

- 1. ახალ კარბადანი, მეორე გამოცემა და-
მატებით, რომელიც გნაილული, ღოწო-
ნებული და ნება-ღათულია კეკელიის
საეკლესიო ჩრე-საგან ყლით ფსი . . . 1 მ
- 2. ღარიგება მხეველობია დაცვისა და თვა-
ლებს მოვლაზე, ფსი . . . 10 —
- 3. ჯანმრთელობა და ავადმყოფობა ექიმის
საუბარი . . . 5 კ.

4. შესანიშნავი მონასტრები და ეკლესიები და ამ მონასტრების აღმასწავლებლთა ცხო- ვრების აღწერილობანი,

- 1. მცხეთ-ს ტაძარი და წმიდა ნინო, ქართ.
განმ ნათებელი, ფსი. . . 15
- 2. ბელათის მონასტერი და ცხოვრების აღ-
წერილობა მეფეს დაუთმ აღმასწავნებ. . . 15 კ.
- იგივე რუსულ ენაზე . . . 20 „
- 3. შიო მღვიმის მონასტერი და ცხოვრების
აღწერა ღირსისა მამისა ჩვენისა შიოსი . . . 5 კ.
- 4. (თამარ-მომწ, ღავით და კონსტანტინე
და მოწამეთის მონასტარი.—ფსი . . . 5 კ.
- იგივე რუსულ ენაზე . . . 10 კ.
- 5. პარძის მონასტერი . . . 5 კ.
- 6. მარტვილის მონასტერი . . . 2 კ.

5. საუფლო და ღეთის-მშობლის ღღესასწაუ- ლების აღწერა ზნებობრივ სწავლა ღარიგებით.

- 1. ღეთის-მშობლ ს დაღება, სურათით . . . 2 —
- 2. ტაძარდ მიყენება ღეთის მშობლისა, ფ. . . 2—
- 3. ამაღლება პატრიოსნისა და ცხოველის-მყო-
ფლისა ჯვარისა, სურათით. . . 2 —
- 4. შობა უფლისა . . . 2 კ.
- 5. მიჩქმა უშლისა, სურათით.—ფსი . . . 2—
- 6. ხაღამა პოკლად წმიდა ღეთის-მშობლისა . . . 2—
- 7. ბზობა სურათით—ფსი . . . 2—
- 8. აღღმომ სურათით—ფსი . . . 2—
- 9. მიძენა ყოვლად წმ. ღეთის-მშობლისა, . . . 2—
- 10. ბელთუქელი ზატის ისტორია . . . 3 კ.

6. მოწამენი, დირსნი მამნი და დედანი საქართველოს ეკკლესიისა, შესანიშნავი საქართველოს მეფენი და დედოფალნი:

- 1. ჩადა მოწმე რაჯენი, სურათით, ფასი 5 კ.
- 2. წმ. ნინო ქართველთ განაწათლებელი 2—
- 3. მეფე დავით მესამე აღმაშენებელი 5—
- 4. თამარ მეფე, სურათით 5—
- 5. გიორგი მთაწმიდელი 10—
- 6. იონე ზედახნელი 5—
- 7. შუშანიკი 3—
- 8. ქვეყნის დედოფალი 2—
- 9. არჩილ და ლუარსაბი 5—

7. რელიგიური და სწავლებითი შინაარსის წიგნები და სასწავლებლები:

- 1. წმიდანი მღვდელ-მთავარანი: ბასილი დიდი, გრიგორი ღვთის-მეტყველი და იოსებნი მკრამდიანი, სურათებით — ფასი 5—
- 2. როგორ უნდა ემარსულოდეთ — ფასი 3—
- 3. ანდრია პირველი წოდებული, ისტორიული პოემა აკაკისა, ფასი 5—
- 4. სიკვდილი მართლისა, კონსტანტინე პლაცხის მღვდლის წარწერი 5—
- 5. ხმამაღლითა სმეხოსადმი. საუბარსა მსწავლთა იესო ქრისტესი 3—
- 6. შილოპის წიგნი 3—
- 7. მწიგნობრის მოვალეობა შეილთადმი 3—
- 8. ენ აიონ ჩენი ცხოვრების მტრნი და როგორ უნდა ეძლიათ მათ 3—
- 9. იერეხმელთ საუნჯესა ცათაშინა 3—
- 10. საუბარი ღვთის სიტყვაზე 3—
- 11. — ზრ-მაცხე 3—
- 12. სამეგობრო სიკვდილი 5—

8. მოთხრობანი დაბადებიდან.

- 1. მუჟა სოლომონ ბრძენი სურათით — ფ. 5—
- 2. მსაჯობი (მოთხრობა დაბადებიდან) სურ. 5—
- 3. სიბრძნე ი.ო ძისა ზირაქისა, სურათით. 5—
- 4. იოსები 5—
- 5. მრავალ წამებულნი იობი 5 კ.

სატყობი და მსატყობანი.

იმეკონებთან კტა იფ-ფაილინი-ხატები ფიკარზე სამ-ოთხ გოჯიანი ფასი 5—10 კ. ხატება არი-მაცხოვრ-ია, ივერის ღვთისმშობლი, წმიდა გიორგის, ანდრია მოციქულის, პირველ წოდებულისა დეათ თორმეტთა დღესასწაულთა. ვინც დიხარებს სტებს არა ნაკლებ ოცი-ა, იმათ ჩვენს საქართლო-ში ყველგან ფოტის გსავაზენი არა გარდაცვტა ამ სთან იმეკონება სქელ ქაღალდზე ნახატი წმიდა ნინოსი, საქართველოს განაწათლებელისა ვარაყით 6+7 გოჯიანი ფასი 15 კ. ფოტო-ტიპითა დახატუ-ლი წმიდანი მათა არ-მოწამენი დეით და კონსტან-ტინე 6+5 გოჯიანი ფასი 5 კ. მეფე ზომისა და ამითანვე სხით წმ და ნინო ქართველთ განაწათ-ლებელისა და დეათ აღმაშენებელისა ფ. თითო 5 კ. ვინც ზემო აღნიშნულ წიგნებს გამოიწერს არა ნაკლებ ერთი თუქნისა, მას მანეთზე დაემაბა 30 კ. ვინც ორ კაპიკან წიგნაქებს დიხარებს არა ნაკლებ სი კლისა, ის ფოტო-ტიპ გავაზენი არ იხდის.

იმეკონება აკრთვეთ მრავალი პატარა გულსიკე და სტები ფრკადუვალი ლ თონისა, სახელდობრ: ნინოსი, დავით და კან ტანჯენსა, დავით აღმაშენებლისა, თამარისა, ანდრია პირველ წოდებულისა და წმიდა გიორგისა, ფასი თითო 5 კ. ვინც და დიხარებს 8 დღე ფოტო, მას ვაჯავენი დავთმობ. სამ მა-ცხეთი იმეკონებთან ვერსლითა, ფასი 40 კა

- 11. მსატყობანი სსს. და საერო მოღვაწეთა.
 - 1. შოთა რუსთაველი 25 კ.
 - 2. აკაკი წყნეთელი 25 კ.
 - 3. თაარ მეფე 25 კ.

იმეკონება აკრთვეთ მრავალი-გასაქელი წიგნები და ყოველგვარი მოწმე. პლანქი და ამოწეილობანი

შ ი ნ ა რ ს ი:

სალიტერატურა განყოფილება: უმაღლესი მანიფეტი. — უმაღლესი ბრძანება სომეხთა საქმეების შესახებ. — იმერეთის ეპარ. მამულებლების დებუტატთა მე-45 კრება ქ. ქუთაისში 16 - 22 მარტს, დღესწერის. — ზემო სვანეთი, სვე კეკელიძისა. — ძირითადი რეჟორების მთლიანი. — მსურველის კომისიისა-გან შედგენილი სახალხო სკოლის პროგრამა — ერთობის პროექტის შესამუშავებლად წარითმადგენლების არჩევა. — ალექსი ბერს, (ლექსი) რუსტომ — გუბა ჩიქოვანის. — ეურნალ-გაზეთე-ბიდან. — ახალი ამბები და შენიშვნები. — განცხადება.

რედაქტორ-გამომცემელი დეკ. დ. ლამაზიძე Редактор-Издатель П. Д. Гамбашидзе
 Дозволено цензурою, Архимандритъ Георгій 1 сентября 1905 г.